

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL TRE

Innehåll: TOLV TEMAN I LJUSTEKNIKEN OCH DERAS INBÖRDES SAMMANHANG:
3.1 Tema nr 1: Eterhöljet och eteriseringen. 3.2 Tema nr 2: Femte rotrasens sjätte underras och sjätte rotrasen. 3.3 Tema nr 3: Högre mentalmedvetenhetens (47:5 och 47:4) aktivering.
3.4 Tema nr 4: Telepati. 3.5 Tema nr 5: Koncentration, meditation, kontemplation.
3.6 Tema nr 6: Kausalmedvetenhetens aktivering. 3.7 Tema nr 7: Kontakten med enhetsmedvetenheten (46). 3.8 Tema nr 8: Bemästrandet av hylozoiken. 3.9 Tema nr 9: De sju livslagarna och de tolv essentiala egenskaperna. 3.10 Tema nr 10: Esoterisk statskonst.
3.11 Tema nr 11: Arbetet på tre linjer. 3.12 Tema nr 12: Skolan. 3.13: Syntesen.
LÄRJUNGASKAPET: 3.14 Från aspirant till lärjunge. 3.15 Aspiranternas urskillning mellan kausala vitaliserande energier och kausalideer. 3.16 Kausalintuitionens uppväckande.
3.17 Kausalmedvetenheten såsom planmedvetenhet. 3.18 Essentialmedvetenheten såsom vilja.
3.19 Intelligensens utveckling. 3.20 Ljustekniken och planethierarkin.
SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK: 3.21 Expansion av ljuskroppen.
3.22 Långa tanken om att arbeta på att bli ett kausaljag.

TOLV TEMAN I LJUSTEKNIKEN OCH DERAS INBÖRDES SAMMANHANG

3.1 Tema nr 1: Eterhöljet och eteriseringen

¹Eterhöljets betydelse framgår av bland andra följande fakta:

²Organismen har ingen egen medvetenhet, förmåga eller rörelseförmåga. All fysisk medvetenhet och förmåga beror på funktioner hos eterhöljets centra.

³De flesta av de sjukdomar, som nutidens människor lider av, har sina rötter i eterhöljet. Det finns inte många rent organiska sjukdomar. Sjukdomarna har sitt upphov i missförhållanden i eter- och emotionalhöljerna.

⁴Människors eteriska utflöden kan vara bärare av allvarlig psykisk och fysisk smitta. Ett allmänt renande av eterhöljet medför därför en mer harmonisk och sundare mänsklighet.

⁵Säker och sund överfysisk objektiv medvetenhet beror på eterhöljets renande.

⁶Sålänge mänskligheten, vetenskapsmännen inräknade, ingenting vet om verkligheten utöver den grovfysiska (49:5-7), saknar den i stort sett förståelse för medvetenhetsaspektens avgörande betydelse. Med upptäckten av etermaterien, eterenergierna, människans eterhölje och dess centra etc. följer också upptäckten av medvetenhetsaktiveringens orsaker och verkningar. Därmed kan mänskligheten eller åtminstone dess mer framskridna medlemmar fatta ett starkare intresse för livets verkliga mening: medvetenhetens utveckling.

⁷Förvärvet av fysisk-eterisk objektiv medvetenhet är nästa steg i mänsklighetens kollektiva medvetenhetsutveckling. Den fysisk-eteriska objektiva medvetenheten innebär först och främst förmågan att se, höra, känna etc. eteriskt och att uppfatta etermaterien.

⁸Människans eterisering, den process som börjar med att människan flyttar sin fysiska uppmärksamhet från det grovfysiska (49:5-7) till det eteriska (49:1-4), måste inledas med att objektiv medvetenhet förvärvas i 49:4.

⁹Eterisering är i själva verket en process, som pågår i alla naturrikena inom planeten. I de tre lägsta naturrikena handlar det enbart om solsystemisk eterisering, monadernas ökande mottaglighet för de solsystemiska eterenergierna, energierna tillhörande fysisk-eteriska materielagen 49:1-4.

¹⁰I vårt sjuklots första eon var vår planet gasformig, i andra eonen flytande fysisk materia. I tredje eonen hade en fast jordskorpa bildats, som i innevarande fjärde eon redan nått sin största

fasthet och tjocklek med symptom på begynnande eterisering. Alltså pågår eteriseringen även i mineralriket. Mineralmonaderna uppsugs av växter och upplever vitaliseringsprocessen i dessa, varigenom mineralmonadernas medvetenhet lär sig mottaga och anpassa sig till eter vibrationer (gradvis allt högre från 49:4:7:7 till 49:4:1), förutsättning för uppgående i växtriket. Också har den mänskliga organismen till uppgift att sträva mot eterisering, något som underlättas genom hälsoriktigt liv, förtärande av ren, vital föda, undvikande av gifter och orenheter osv.

¹Eteriseringen är en såväl individuell som kollektiv process. Den kollektiva är viktigast och innebär för mänsklighetens vidkommande i ett första skede att allt fler människor föds med begynnande eterisk objektiv medvetenhet. Detta är en förberedelse för femte rotrasens sjätte underraser och i ett senare skede sjätte rotrasen.

3.2 Tema nr 2: Femte rotrasens sjätte underraser och sjätte rotrasen

¹Vi står inför bildandet av nya raser: femte rotrasens sjätte underraser och sjätte rotrasen. I vårt solsystem är de två sista rotraserna, kloten och eonerna alltid syntetiska, är avsedda att samla och syntetisera det som förvärvats i de fem första. Så till exempel kommer femte rotrasens sjätte och sjunde underraser att syntetisera de fem första underrasernas förvärv.

²Ur spillrorna av femte rotrasens femte underraser, uppbyggd under femte strålen, konkret kunskap, med tillhjälp av femte lagen, fixeringslagen, uppstår sjätte underrasen, nästakärlekens ras.

³Världsvida kataklysmor kommer att inträffa de närmaste nio hundra åren, kontinenter skakas, land höjas ur och sänkas i havet, allt kulminerande i den väldiga materiella katastrof som övergår världen mot slutet av sjätte underrasens fjärde grenras. Därmed föds sjätte rotrasen.

⁴Femte strålens inflytande minskade under fjärde rotrasen men har stadigt ökat under femte, den ariska rotrasen. Det har inte nått höjdpunkten i denna ras. Under de kommande underraserna börjar femte strålen att klinga av, varefter fjärde strålen kommer att nå sin höjdpunkt för denna eon.

⁵Ordnad verksamhet kommer att allt mer känneteckna mänskligheten de närmaste århundradena. En alltmer intensifierad, affärsmässig organisation och ett införande av lag och ordning i alla relationer: inom familjer och mellan familjer, inom städer och mellan städer, inom nationer och mellan nationer. Detta kommer att ske frivilligt och med intelligent förståelse av gruppens behov. Hela tendensen i den mentala ansträngningen under de närmaste underraserna – femte, sjätte och sjunde, alltså de närmaste 10 000 åren – kommer att gå mot ansträngningarnas syntes, tillgodoseende kollektivets bästa. Många misslyckade försök kommer att göras, innan ändamålsenlig, ordnad, intelligent verksamhet kännetecknar mänskligheten.

⁶Femte rotrasens sjätte underraser och ännu mer sjätte rotrasen måste taga slutgiltigt farväl av mystiken, också därför att denna för dessa raser icke kräver någon ansträngning utöver det egna varat, då de ju lever allt mer i enhetsförnimmelsen.

⁷Den differentiering, som är nödvändig för sjätte underrasens och senare sjätte rotrasens bildande, bygger inte i förstone på fysisk segregering, även om också en dylik faktiskt genomföres i ett senare skede, utan först och främst på en differentiering i medvetenhet, tänkande, kunskap och förståelse. Den kommande sjätte underrasen utmärker sig framom de äldre raserna framför allt genom sin självaktivering av högre mental och kausal medvetenhet och genom det intresse för och studium av hylozoik samt övrig esoterik och livsfilosofi som alldeles naturligt sammanhänger med denna högre medvetenhet och förståelse. Innebörden av det sagda är att individer äger kvalifikationerna för att nu eller i framtiden tillhöra sjätte underrasen och rent av sjätte rotrasen genom sin grad av medvetenhetsutveckling mer än genom nuvarande rastillhörighet; det förstnämnda avser ju egenskaper och förmågor hos monaden och kausalhöljet, det sistnämnda hör till tillfälliga och snart utbytta organismen. Här som överallt annars i hylozoiken betraktas saken uppifrån ner, inte tvärtom.

⁸I sjätte underrasen kommer tonvikten att ligga icke så mycket på mentalmedvetenhetens utveckling som på de förvärvade mentalförmågornas (47:4-7) användande för utvecklingen av

kausallmedvetenheten. Det för sjätte underrassens individer utmärkande draget är förmågan att tänka kausalt (47:2,3) och att använda kausallmedvetenheten. Sjätte underrassens uppgift blir att bygga det kollektiva antahkarana, bryggan mellan kausal- (47:1-3) och essentialmedvetenheten (46). Denna bro kommer att bli till nytta särskilt i sjätte rotrasen, där 46-medvetenheten (46:5-7 till att börja med) blir tydligare framträdande.

⁹I femte rotrasen är bara enstaka individer essentialt (46) medvetna, då de individuellt byggt den nödvändiga bron. I sjätte rotrasen kommer det att finnas små grupper, som är essentialt medvetna.

¹⁰Femte rotrasens två sista underraser, sjätte och sjunde, blir i stor utsträckning eteriskt seende. Detta börjar för sjätte underrassens vidkommande i dess fjärde grenras. Den objektiva medvetenhet, som utvecklas i femte rotrasen, är helt och hållet fysisk, vilket är en lagenlig utveckling, ty den ariska rotrasen är den, vari människan i denna klotperiod når full självmedvetenhet. Självmedvetenheten innefattar fullständig fysisk syn och fulländat bruk av fysisk hörsel, känsel och syn.

¹¹I sjätte rotrasen blir emotional objektiv medvetenhet vanlig, ehuru icke allmän, varför människorna av denna ras lättare får kontakt med essentialvärlden. Det som här åsyftas är lag- och naturenlig emotional objektiv medvetenhet, ej att förväxla med vanlig klärvoajans. Denna objektiva medvetenhet är styrd av högre mental medvetenhet och denna i sin tur av kausal medvetenhet, vilket är nödvändigt för undanröjandet av den illusionism som beledsagar den vanliga klärvoajansen.

¹²Eftersom det är ur sjätte underrassen, som sjätte rotrasen utvecklas, måste sjätte underrassen i alla avseenden betraktas såsom en förberedelse för denna nya rotras. Detta innebär att sjätte underrassens individer uppvisar väsentliga anlag till alla de särskilda egenskaper och förmågor som kommer att känneteckna sjätte rotrasens individer. Bland dessa anlag märks: begynnande eterisk syn, förädlad högre emotionalitet, höggradig idealitet, högre kreativ mentalitet, intresse och förståelse för esoterik i allmänhet och hylozoik i synnerhet, begynnande kausallmedvetenhet och ansatser till essentialmedvetenhet. Alla dessa egenskaper och förmågor ger dem en medfödd motståndskraft mot nu rådande jordiska maktens falska läror och idiologier.

¹³I sjätte rotrasen, närmare bestämt mellan dess andra och tredje underraser, lämnar individ- en definitivt organismen och övergår till eterhöljet såsom sitt lägsta hölje. Den tredje underrasen blir därmed en eterisk människoras i egentlig bemärkelse. I alla de under den återstående klotperioden senare framkommande raserna är den fysiska människan uteslutande etervarelse, alltså i fjärde till och med sjunde underraserna av sjätte rotrasen och hela sjunde rotrasen. I de eteriska raserna är individens inkarnationsperiod eller personlighetens livslängd lika lång som tiden för en grenras, alltså c:a 30 000 år.

¹⁴Eftersom i sjätte rotrasen emotionala objektiva medvetenheten blir allt mer utbredd, måste den också vara mer utbredd i femte rotrasens sjätte underras än i dess femte underras. Ju starkare emotional objektiv medvetenhet av det rätta, naturliga slaget, desto mer mentaliserad är människan, ty hon kan icke vara identifierad med sina känslor, när hon ser dessa som ting, objekt, utom sig. När vi iakttar hur föga mentaliserade vanliga emotionalklärvoajanter är, hur mycket identifierade med sina emotionala "uppenbarelser" de är, inser vi att deras emotionala objektiva medvetenhet inte är av det rätta, naturliga slaget. Emotionala objektiva medvetenhetens viktigaste ändamål, nämligen dess ändamålsenlighet i och för medvetenhetsutvecklingen, är att vara ett redskap för individen att frigöra sig från identifieringen med det emotionala; i stället blir den hos de vanliga emotionalklärvoajanterna ytterligare ett band som binder dem vid en fastare identifiering med det emotionala! Rätt emotional objektiv medvetenhet: människomonaden är aktiv gentemot höljena, använder dessa avsiktligt. Felaktig emotional objektiv medvetenhet: människomonaden är inaktiv gentemot höljena, höljena "använder" monaden. Med rätt emotional objektiv medvetenhet avidentifierar sig individen från alla emotionala medvetenhetsfunktioner och har därför naturligt och normalt jagmedvetenheten i det mentala. När för sjätte

rotrasens individer det emotionala så tydligt är ett icke-jag, objektivt materiellt, blir detta ”mörker” i förhållande till jagmedvetenheten, när denna står i kontakt med det kausala såsom ”ljus”. Också denna erfarenhet fördjupar sjätte rotrasens förståelse av ljustekniken.

¹⁵Sjätte rotrasen är enhetsrotrasen. Detta betyder att den förverkligar enheten i samhällliga former. Denna samhällliga enhet bygger på medlemmarnas eget förvärv av högre medvetenhet, högre mental, kausal och även begynnande essential medvetenhet. Denna enhet står kvalitativt högre än den som mystiker i gemen uppnått. Mystiken blir därmed överspelad såsom varande alltför emotional, individualistisk, andligt egoistisk. Äldre publicerade esoteriken, i alltför hög grad präglad av mystikens betraktelsesätt, ersätts med mentala hylozoiken och ljustekniken. Det ersättningsarbete, som nu redan börjat, skall därför ses såsom förberedelse för framträdandet av sjätte underrasen, vilken i sin tur förbereder sjätte rotrasens framträdande.

¹⁶Sjätte rotrasen tillåts senare övergå till det fysisk-eteriska, eftersom dess medlemmar lärt sig att leva rätt såsom grovfysiska, biologiska varelser av antingen manligt eller kvinnligt kön, inte i förnekelse av eller uppror mot den egna fysisk-biologiska naturen, såsom i dag hos alltför många individer av femte rotrasen, vilka låtit sig påverkas av vridna ideologier såsom ”genusteori”, fiktionen om existensen av ett ”tredje kön” etc. Regeln är nämligen den att ingen monad tillåts övergå till en högre värld eller ett högre rike med de nya existensvillkor som där råder, förrän den visat att den lärt de läxor som hör till lägre världens eller lägre rikets existensvillkor; ingen kan bli fysiskt-eteriskt jag, förrän den fulländat fysiska biologiska tillvaroformen. Denna regel eller snarare lag gäller för kollektivet liksom för individen och handlar om att det av båda fordras respekt för en lägre världs lagar i och för överflyttning till närmast högre värld.

3.3 Tema nr 3: Högre mentalmedvetenhetens (47:5 och 47: 4) aktivering

¹Först högre mentalmedvetenheten i dess två huvudslag, perspektivtänkandet (47:5) och systemtänkandet (47:4), förtjänar att kallas ”tänkande” i egentlig mening. De två lägre slagen av mentalmedvetenhet, diskursiva slutledningstänkandet (47:7) och principtänkandet (47:6), är dels för primitiva, för oskickliga, för begränsade i sina förfaranden, dels för mycket beroende av fysiska och emotionala förhållanden, åsikter etc. Först tänkande av de nämnda båda högre slagen ger den suveränitet gentemot fysikalism och emotionalism som berättigar deras ställning av att vara mentalstadiets eget tänkande. De två lägre slagen hör till emotionalstadiet.

²Mentalstadiet är ju det stadium, där människan kan bli aspirant på lärjungaskapet under planethierarkin, där hon således kan med framgång börja studera hylozoiken och övriga livskunskapen. Att det högre mentala – åtminstone perspektivtänkandet, 47:5 – fungerar ordentligt är en nödvändig förutsättning för bemästrande av hylozoikens mentalsystem. Även omvändningen gäller – i viss mån för perspektivtänkandet men i synnerhet för systemtänkandet – att det högre mentala behöver hylozoikens, esoterikens fakta, ideer och system för att utvecklas rikt och ej hämmas i växten. Allt mer kommer det att visa sig att de verkligt intelligenta intresserar sig för hylozoiken. I framtiden kommer sådana intelligenta, som inte bryr sig om hylozoiken eller inte vill vara aspiranter, att betraktas såsom kuriösa undantag.

³Mental förståelse av esoteriken är motsatsen till blotta godtagandet av det som ”känns bra”. Esoteriken är oförenlig med oförnuftig övertygelse, med tro. Den vädjar genom sina hypotesers samstämmighet och sina motsägelselösa förklaringar till vars och ens sunda förnuft. Den som tror, som frågar, ”vem har sagt det?”, som behöver auktoritet och som på auktoritetens ord kan godtaga oförnuftiga åsikter, visar därmed oförmåga av eget omdöme. Esoterikern godtar inga andra åsikter än sådana, som är i logisk överensstämmelse med systemets förnuftiga grundtankar.

⁴Högre mentalmedvetenhetens aktivering är nödvändig för kausalmedvetenhetens aktivering, ty det kausala kan inte aktiveras enbart genom det högre emotionala – den mystiska vägen. Också är det högre mentala nödvändigt för kontroll av det högre emotionala, som annars svävar ut i verklighetsfrämmande fantasier, vilka hindrar mottagandet av kausalideer och därmed individens utveckling till andrajag. Liksom det lägre mentala kännetecknas av mestadels absolutifierande

formativt tänkande, känslö- och önsketänkande samt av begreppens allmänna oklarhet – känslötänkandet rentav trivs med dylik oklarhet, eftersom den främjar fantasins ohämmade expansion i oändligheten –, så kännetecknas det högre mentala av verklighetsinriktat, sanningsökande, relaterande, flexibelt (efter verkligheten fortgående anpassat), nyanserande, kreativt tänkande och strävan efter begreppsklarhet. Denna strävan efter begreppsklarhet krönes med bemästrandet av hylozoikens mentalsystem, som ju består av idel verklighetsbegrepp, vilka erhållit högsta möjliga grad av klarhet tack vare att de är insatta i sitt riktiga sammanhang. Det högre mentalas arbete med hylozoikens mentalsystem aktiverar förmågan att kontakta motsvarande kausalideer.

⁵I motsats till känslötänkandet med dess starka bundenhet vid formen, i synnerhet den emotionellt suggestiva formen, är det högre mentaltänkandet mottagligt för ideer och blir under sin utveckling allt mindre beroende av de former, vari dessa ideer tillfälligtvis är klädda. Aspiranten måste därför vara beredd att taga emot esoteriska ideer, esoteriska lärdomar, utan att kräva eller ens förvänta sig att dessa framläggs i en särskild form, han vant sig vid att betrakta såsom ”esoterisk”. En text, som skenbart är bara en berättelse och som sådan av de flesta läses bara därför att den är spännande, rörande eller roande, kan fylla sin viktigaste funktion såsom förmedlare av en eller flera esoteriska ideer. Omvändningen gäller också: uppgifter, som lämnas i en skenbart ”esoterisk” form och föreges vara esoteriskt material, kan vara rena fantasier utan verklighetsvärde, verklighetsideer. Det sägs att vissa japanska sångfåglar, som kläcks i fångenskap och därför aldrig får höra föräldrarna eller andra vuxna fåglar av den egna arten sjunga den för arten egna sången, likväl åstadkommer en hyfsad version av denna, blott de får höra fåglar av andra arter sjunga. Ur dessa främmande sånger plockar de nämligen ut de toner som ingår i den egna artens sång och lyckas även sätta dem samman i rätt ordning. På motsvarande sätt fungerar det högre, för verklighetsideer mottagliga tänkandet: detta plockar ut det väsentliga, varvid det ratar formen, utanverket, det som hör till blotta utsmyckningen och kan även sätta in det väsentliga, ideerna, på sin plats i systemet, om detta tänkande förut äger detta. För att sammanfatta: Aspiranten måste övervinna all sådan fixering, som medför att han tar emot undervisningen bara om den förmedlas i en särskild form, han själv mekaniskt bestämt. Han får helt enkelt finna sig i att han enligt skolreglerna inte har någon talan i frågorna om hur, var, när och genom vilka kunskapen förmedlas till honom.

⁶Det är en väldig kvalitativ skillnad mellan sådant högre mentaltänkande, som blott påbörjat frigörelsen från känslötänkandet, och sådant, som nått så långt i denna process att det dessutom närmar sig det kausala och Augoeides. Det är skillnaden mellan den självhärliga människan och den genom kontakten med Augoeides ödmjuka människan.

3.4 Tema nr 4: Telepati

¹Högre telepati är högre mental telepati och ombesörjes av eterhöljets högre centra (lägst hjärtcentret) till skillnad från lägre telepati, som är av emotional karaktär och har sitt säte i solarplexuscentret. Högre telepati har begreppsklarhet såsom förutsättning. Begreppsklarhet av erforderlig kvalitet erhåller individen först i det högre mentala och genom att bemästra hylozoiska mentalsystemet. Telepatins framväxt är en nödvändig effekt av eteriseringen på dennas begynnande stadier, och dess fullständiga funktionsduglighet är lika nödvändig på eteriseringens avslutande stadier. Ty telepatisk meddelelse sker genom eterhöljets centra, liksom vanlig språklig meddelelse genom organismens organ, och telepatin förhåller sig till eterhöljets centra såsom det vanliga språket förhåller sig till det grovfysiska språkets organ (stämband, tunga, munhåla, näshåla, tänder etc. för talet, oronen för talets uppfattande, ögonen för läsning, handen för skrift, organiska hjärnan för alla fyra funktionerna). Eteriska människoraser, som inte längre är inkarnerade i organism utan har eterhöljet såsom sitt lägsta hölje, saknar givetvis samtliga grovfysiska organ och dessas funktioner, använder därför inte det vanliga mänskliga språket i tal eller skrift, utan anlitar i stället de meddelelsesystem som bygger på eterhöljets centra och dessas funktioner, däribland telepatin. Till saken hör att eterisk syn, eterisk hörsel,

eterisk känsel etc. såsom fullt utvecklade är ojämförligt överlägsna motsvarande grovfysiska, organiska funktioner. Telepatins framväxt i sjätte underrasen måste därför hålla jämna steg med eteriseringen; de är två sidor av samma process.

²Telepatins framväxt sammanhänger även med övervinnandet av personligheten, förstajaget. Ty hur kan telepatin, gemensamhetsmedvetenheten, fungera i en grupp människor, om däri finns de som fortfarande är hemfallna åt personlighetens reaktioner, laglösa mekaniska medvetenhetsfunktioner, nyfikenhet på andras privatliv etc.?

³Telepatin mellan individer, som i fysiskt avseende lever endast i sina eterhöljen, är en lägre motsvarighet till gemensamhetsmedvetenheten mellan andrajagen, som inte behöver lägre höljen än 46-höljet. Motsvarigheten framgår av sambandet mellan det kosmiska eteriska, 43–46, och det solsystemiska eteriska, 49:1-4.

⁴Telepatin kan förekomma endast i en grupp, varifrån personkritiken är utmönstrad, eftersom dylik kritik hämmar telepatin. Därav följer att telepatin kan fungera endast mellan individer, som inte heller ger varandra ens befogad anledning till kritik. Därav följer i sin tur att dessa är individer, som gör sin plikt, arbetar såsom de skall. I skolan lyder de samvetsgrant skolreglerna, i den goda staten lyder de lika samvetsgrant dennas lagar.

⁵Mentala telepatin, huvudets telepati – icke emotionala telepatin genom solarplexuscentret – är meddelelse genom de mentala begreppsformerna, vilka är höjda över de fysiskt och emotionalt grundade olikheterna mellan de naturliga mänskliga språken. De studerande förvärvar skicklighet i att använda dessa begreppsformer genom långvarigt arbete med att nå begreppsklarhet, genom att studera verklighetskunskapen och med denna som grund tillägna sig verklighetsbegreppen, oavhängiga av språkens inbördes olikheter. Studiet av hylozoiken gör det möjligt för dem att förvärva verklighetsbegrepp rörande den överfysiska delen av verkligheten och rörande tillvaron i dess helhet, livets mening och mål, livslagar etc. Ju klarare, riktigare och exaktare verklighetsbegrepp individen äger, desto lättare har han förvärvat begreppsklarhet till en viss grad. Endast hylozoiken möjliggör största möjliga överensstämmelse mellan begreppen hos olika individer. Överensstämmelse betyder harmoni, samklang, vibrationernas likhet. Detta innebär vibrationernas resonans och alltså deras överföring mellan olika individer såsom telepati.

⁶Ockultisternas, teosofernas och baileysternas oklara termer såsom ”själ”, ”Jag” (översättning av engelska ”Ego”), ”ande”, ”sinne” (av engelska ”mind”), ”gud” etc. är lika många hinder för den begreppsklarhet som är nödvändig förutsättning och grundval för utvecklandet av telepatin. I rak motsats härtill är hylozoikens klara, entydiga terminologi just en av förutsättningarna och grundvalarna för detta utvecklande av telepatin.

⁷Utvecklandet av mentala telepatin på grundval av hylozoikens exakta terminologi och genom denna möjliggjord begreppsklarhet är ett nödvändigt förmedlande stadium inför erövrandet av kausala (47:2 till att börja med) och essentiala (46:7 till att börja med) gemensamhetsmedvetenheten. Detta mentala stadium kan inte överhoppas, vilket mystikerna tror. Att mentala telepatins utveckling är ett nödvändigt led i mänsklighetens evolution framgår av hylozoikens lära om människans utvecklingsstadier, nämligen av vad som däri sägs om mentalstadiets (47:4,5) och kausalstadiets (47:2,3) nödvändighet mellan mystikerstadiet (48:2-4, 47:6,7) och enhetsstadiet (46:1-7, 47:1). Det framgår även av eterhöljets inre struktur: strupcentret och panncentret ligger emellan hjärtcentret och hjässcentret, och även om det finns en direkt förbindelse mellan hjärtcentret och hjässcentret, motsvarande förbindelsen mellan det högre emotionala och det essentiala, kan de båda mellanliggande centrens fulla aktivering, motsvarande mental- och kausalstadierna, inte hoppas över.

3.5 Tema nr 5: Koncentration, meditation, kontemplation

¹Koncentration är monadens förmåga att rikta uppmärksamheten. Meditation är monadens förmåga att rikta uppmärksamheten ihållande. Kontemplation är monadens förmåga att rikta uppmärksamheten ihållande och samtidigt flytta över dagsmedvetenheten till högre hölje.

²Koncentration kan utvecklas vidare till rätt meditation och rätt kontemplation under det att den näres med kunskap, självdisciplin (eliminering av onödiga begär), självmedvetenhet och rätt inställning, vari ingår insikt om ansvar, tacksamhet, ödmjukhet och vördnad för det högre.

³Det som huvudsakligen skiljer meditation från koncentration är monadens förmåga att avsiktligt övervinna höljesautomatiken distraherande inverkan och därmed behålla koncentrationen för längre tid. När monadens vibrationer för tillfället är starkare än höljenas, råder koncentration. När monaden kan obegränsat vidmakthålla tillståndet, råder meditation.

⁴I meditationen blir monadens kontroll av höljesautomatiken effektiv i samma mån som monaden är varse att dess medvetenhet icke är identisk med höljenas medvetenhet: ”Jag är, men jag är icke höljenas medvetenhet. Jag är, men jag är icke denna förvirring. Jag är, men jag är icke denna oro. Jag är, men jag är icke denna rädsla.” Icke-identifiering är insikten om ”jag är icke detta”.

⁵Monadens förmåga av icke-identifiering, insikt om att dess egen medvetenhet icke är identisk med höljenas medvetenhet, kan och bör intensifieras till det kvalitativt högre tillstånd som självmedvetenheten är. Därför är det först när meditation och kontemplation övas med samtidig självmedvetenhet, som de fullgör sin verkliga funktion.

⁶En av meditationens uppgifter är att i det egna varat åstadkomma dessa stunder av högre kvalitet, i vilka man inser att ens många vanliga, vardagliga tillstånd är yttringar av icke-jaget och därmed förståelsen för ”jag är inte en, jag är många”. I det kvalitativt högre tillståndet kan man jämföra detta med det kvalitativt lägre och inse att det lägre är ett lägre och varför det är ett lägre. I det lägre uppfattar man inte ens att det finns ett högre, och om man en gång upplevat detta högre, minns man i det lägre oftast inte att man har gjort det.

⁷Ett liv i meditation röjer undan felbegrepp, det vill säga tanketomma, ej definierade termer och tron på dessa, liksom även känslotänkandets försanthållanden, som bygger på grupptillhörigheten (sociala identiteten), grupstrycket och med dessa mekaniska kollektivkrafter sammanhängande rädslor (rädsla för isolering, utstötning ur gemenskapen etc.).

⁸Uppenbarelse, som är lika med insikt, kan inte förmedlas från en individ till en annan, så länge de båda är hänvisade uteslutande till förstajagets medvetenhetsfunktioner. Uppenbarelse måste i människoriket vara frukten av individuell förnuftsansträngning. Att läraren i femte naturriket överför sin inspiration till flera mänskliga lärjungar samtidigt och dessa tar emot denna inspiration såsom uppenbarelse, motsäger inte det nyss sagda, ty även i detta fall är det gruppaktivitet vanligen endast i skedet av överföringen från lärare till lärjunge men inte i skedet av lärjungarnas mottagande; det är med andra ord inte ett ömsesidigt utbyte mellan jämbördiga parter. Först i femte naturriket är motsvarande process resultat av gruppaktivitet utförd av jämbördiga.

⁹Esoteriken lär att alla i högre riken lever i ständig kontemplation utförd såsom gruppverksamhet och att därför också aspiranterna bör gruppvis arbeta med kontemplation. Aspiranterna bör dock betänka att de kan positivt bidra till gruppkraftens höjande bara i den mån de är starka var och en för sig. Gruppen kan inte fylla det som brister hos individen, gruppen kan inte ge honom den insikt han saknar. Gruppen är stark bara om varje dess medlem är stark i sig själv, förmår arbeta självständigt, utan gruppens yttre stöd och hjälp. Aspiranterna bör därför ständigt tänka på vad de kan ge gruppen snarare än vad de kan få av den.

¹⁰Kontemplation finns av flera olika, allt högre slag allt enligt det lägre hölje som monaden lämnar. Lägsta slaget av kontemplation är monadens övergång från organismen till eterhöljet, näst lägsta är övergången till emotionalhöljet, tredje slaget är övergången till mentalthöljet, fjärde slaget är övergången till kausalhöljet och så vidare.

¹¹Läran om koncentration, meditation, kontemplation och deras resultat, illumination eller inlysning, kan också kallas uppmärksamhetens vetenskap. I denna vetenskaps pytagoreiska fattning, också kallad ljustekniken, handlar den väsentliga insikten om att monaden är involverad i lägre höljen för att bli självmedveten i dessa och att detta förvärv av självmedvetenhet

är nödvändigt för all högre medvetenhetsutveckling. Så är det eftersom all högre medvetenhet från och med kausal är bestående och oavbruten självmedvetenhet.

¹²I sjätte rotrasens tredje underraser och i senare bildade underraser, i vilka individerna har eterhöljet såsom lägsta hölje och enda fysiska hölje, lever individerna i ett tillstånd, som i jämförelse med de nuvarande rasernas individers tillstånd ter sig såsom oavbruten kontemplation, eftersom de förstnämnda ständigt har sin fysiska medvetenhet i det eteriska. Detta deras centrering av medvetenheten i det fysisk-eteriska snarare än i det grovfysiska underlättar förvärvet av kausalmedvetenheten och kontakten med enhetsmedvetenheten (46).

¹³Kontemplationstillståndets samband med eteriseringen och sjätte rotrasen är därmed uppenbart. Ytterligare förtydligas detta samband genom insikten att de eteriska raserna, som alltså saknar organismer och därför lever ständigt i eterhöljet såsom lägsta hölje, därmed lever i ständig varabetingad samādhi, varabetingad kontemplation, varför koncentration och meditation för dessa raser är övervunna tillstånd. Om vi, som nu tillhör de äldre rotraserna (femte och fjärde), vill kunna leva i sjätte rotrasen, får vi därför se till att redan nu träna oss i att alltmera leva i kontemplation.

¹⁴En viktig princip för medvetenhetsaktiveringen anger att, när i den lagenliga evolutionen individer och grupper övervinner ett lägre stadium – i detta fall koncentrationens och meditationens stadier – för att leva på kontemplationens stadium såsom i ett närmast vardagligt tillstånd – tillkommer ett nytt, högre stadium såsom eftersträvat mål. Detta högre stadium är illuminationen eller inlysningen. Inlysningen är det tillstånd, vari medvetenheten blir sanningsbärande. Förforming inför erhållandet av inlysningen är intensivt och vidsträckt övande av urskillning, ty ”när urskillningen drives till det yttersta, övergår den i inlysning”.

3.6 Tema nr 6: Kausalmedvetenhetens aktivering

¹Före hylozoikens publicering lämnades i den dittills (1950) publicerade esoteriken ytterst få, om ens några, för aspiranterna praktiskt användbara uppgifter om hur de skulle aktivera kausalmedvetenheten. Inte ens de uppgifter som lämnades om kausalmedvetenhetens natur och bruk, var ägnade att skänka aspiranterna klarhet om det som var deras strävans mål. Betecknande för oklarheten var att mentalmedvetenheten kallades ”konkreta sinnet” (concrete mind) och kausalmedvetenheten ”abstrakta sinnet” (abstract mind). Emellertid är redan det näst lägsta mentala, 47:6, abstrakt. Samtidigt som denna oklarhet rådde om människans mål i medvetenhetsutvecklingen, skärptes fordringarna för lärjungaskapet, så att sedan år 1925 ingen antas till lärjunge, som inte är ett högre mentaljag och har åtminstone begynnande kausalmedvetenhet. Men hur skulle aspiranterna nå detta förberedande stadium? Den av Alice A. Bailey grundade Arcane School uppger sig utbilda aspiranter för nya tidsålderns lärjungaskap och själv framlade Alice A. Bailey i boken *The Rays and the Initiations*, ss. 441–530, en ”vetenskap om antahkarana” innehållande en i sex steg indelad metod, som dock inte är det ringaste effektiv för ändamålet att aktivera vare sig kausalmedvetenheten eller ännu högre medvetenhet. Denna ineffektivitet framgår bland annat därav att det i Baileyrörelsen under nu (år 2015) 66 års verksamhet efter AABs bortgång inte uppstått eller verkat ett enda kausaljag. Studiet av hylozoiken – det vill säga arbetet med kunskapen – och arbetet på tre linjer – det vill säga arbetet med varat enligt pytagoreiska aktiveringsmetoder – är däremot en fullt fungerande metod för aktiveringen av det kausala.

²Aktiveringen av det kausala sammanhänger med sjätte underrasens och senare sjätte rotrasens framväxt och måste därför ges en framskjuten roll allteftersom sjätte underrasen gör sig gällande. Sjätte underrasens medlemmar kännetecknas ju framför allt av förmågan att självaktivera kausalmedvetenheten. Denna självaktivering sammanhänger även med esoteriska statskonsten, eftersom den framtida goda staten kommer att styras av 46-jag eller åtminstone av kausaljag med 46-jag såsom rådgivare.

³En av de viktigaste faktorer, som höjer medvetenheten från det mentala till det kausala, är tänkandet av idel sanning, idel verklighetsideer. Därför kännetecknas de individer, som begynt

självaktivera kausalmedvetenheten, av sitt livliga intresse för, attraktion till verklighetsideer, sanningsideer, esoterik i allmänhet och hylozoik i synnerhet och sitt ointresse för de i mänskligheten rådande lögnidiologierna, de konventionella synsätten av alla slag.

⁴Vid förvärvet av ett högre slag av medvetenhet måste siktet vara inställt också på det närmast ännu högre, ty förvärvet av detta ännu högre är nödvändigt för övervinnande av begränsningar, ensidigheter, avigsidor i det första eftersträvade högre, vilket i jämförelse med detta ännu högre är ett lägre.

⁵Exempelvis kan det aldrig förekomma att lärjungen förvärvar enbart kausalmedvetenhet utan det är alltid så att han jämsides med kausalmedvetenheten förvärvar också essentialmedvetenhet (46-medvetenhet) av de tre lägsta slagen (46:5-7), enhetsmedvetenheten, gemensamhetsmedvetenheten, gruppmedvetenheten såsom nödvändig motvikt till kausalmedvetenhetens individualiserande och isolerande tendens, det essentialas tonvikt på medvetenhetsaspekten såsom balans till kausalmedvetenhetens (särskilt i 47:3) betoning av materieaspekten.

⁶Förståelse av orsaker är väsentlig för kausalmedvetenhetens aktivering. Orsaker finns av fyra slag: materiens orsaker, formens orsaker, verkandets orsaker och ändamålets orsaker. Ändamålets orsaker är de viktigaste och därför de svåraste att finna, ty de hör till det esoteriska, ofta till de två högsta i ett sjotal. Två exempel: Först i de gamla kunskapsskolornas näst högsta grad, i allmänhet sjätte graden, uppenbarades skolans verkliga ändamål, gavs de allmänna symbolerna, vilka meddelats redan i första graden, de särskilda tolkningar som hade med ändamålet att göra. Först i sjätte rotrasen lever människornas flertal efter livslagarna och fullgör därmed livsändamålet och sin del av planetregeringens plan; a fortiori gäller detta även sjunde rotrasen.

⁷På kausalutvecklingens slutstadium börjar rentav kontakten med superessentialmedvetenheten och tredjetriaden (Protogonos). 45-medvetenheten balanserar både kausalmedvetenheten och 46-medvetenheten genom betoningen på viljeaspekten och förverkligandet i det fysiska. Organet för denna balansering är kausalhöljets centrum med kunskapsbladen representerande den för kausalmedvetenheten mest kännetecknande, enhetsbladen förmedlande kontakten med andratriadens 46-atom och underlättande förvärvet av 46-medvetenheten och viljebladen (offerviljans blad) för kontakten med andratriadens 45-molekyl och tredjetriaden.

⁸Ett dussintal kausaljags samfälliga insats kan räcka till för att rätta hundratals miljoner emotionaljags och mentaljags felaktiga uppfattningar. När dessa fåtaliga kausaljag framträder i offentligheten, blir mycket sådant möjligt som nu ter sig omöjligt.

3.7 Tema nr 7: Kontakten med enhetsmedvetenheten (46)

¹Liksom fjärde rotrasen är emotionalbetonad och femte är mental-kausalbetonad, så kommer sjätte rotrasen att vara enhetsbetonad (46); därav framgår sambandet mellan sjätte rotrasen och det essentiala (46). Sjätte rotrasen kommer att i fysiskt avseende vara huvudsakligen eterisk, och solsystemiska etern 49:4 har ett analogt samband med kosmiska etern 46, enhetsvärlden. Detta analoga samband visar sig bland annat däri att individen icke får tillgång till 49:4-energierna, förrän han har 46-medvetenheten i någon mån aktiverad, liksom han icke får tillgång till 49:3-energierna, förrän han har 45-medvetenheten i någon mån aktiverad.

²I femte och sjätte naturrikena är eteriseringen kosmisk, det vill säga medför allt större mottaglighet för allt högre energier inom kosmiska eteriska världen, 43–46. Även i människariket pågår den kosmiska eteriseringen, ehuru ännu endast hos den fåtaliga eliten. Den fysiska mänskligheten deltar emellertid omedvetet i den pågående solsystemiska eteriseringen.

³Termen ”eterisering” såsom beteckning på människomonadernas vidare evolution får därmed en dubbel innebörd: solsystemisk eterisering och kosmisk eterisering. Solsystemisk eterisering innebär även att objektiv medvetenhet förvärvas i solsystemiska etern 49:1-4, i 49:4 till att börja med. Kosmisk eterisering innebär förvärv av först subjektiv, senare även objektiv medvetenhet i kosmiska etern 43–46, i 46 till att börja med.

⁴Analogin mellan kosmisk och solsystemisk eter gäller så långt att människan förvärvar

eterisk objektiv medvetenhet i den mån hon når utöver de mänskliga världarna (47–49) och förvärvar essential (46), superessential (45) etc. subjektiv medvetenhet. Häri ligger också starkast möjliga skydd för missbruk. Utan förvärv av ”hjärtats egenskaper” (46) och ”opersonlig vilja i enhetens tjänst” (45) skulle frestelsen att missbruka de med eterisk objektiv medvetenhet förbundna ”magiska” förmågorna bli överväldigande. Att utveckla enbart eterisk syn och förmåga av magi utan att samtidigt sträva efter att förvärva enhetsmedvetandet (46) och enhetsviljan (45) är en väg, på vilken aspiranten riskerar att till sist hamna i svarta logen.

⁵Samtidigt som den lägsta etern (49:4) börjar utforskas av vetenskapen, blir essentialvärlden gradvis bekant för de framskridna varelser som individuellt förmår uppfatta sin plats i det planetariska kollektivväsendet. Essentialvärldens energier börjar göra sig gällande i människors kausalhöljen, samtidigt som energierna i 49:4 börjar utnyttjas av människor för mekaniskt bruk, för transportmedel, för belysning och för helande. Dessa fyra områden för användning av eterisk energi har sina paralleller ifråga om användningen av essential energi: bruk av essentiala förnimmelseredskap, förflyttning inom sjuklotet, essential medvetenhetsexpansion och essential vitalisering av lägre höljen.

⁶Etervärlden, 49:1-4, är lägre enhetsvärlden, nerdimensionering av högre enhetsvärlden, kosmiska eteriska världen, 43–46. Liksom i enhetsvärldarna 43–46 det inte finns någon observationspunkt, i medvetenheten ingen självcentrering, gäller i etervärlden motsvarande i materiell mening, objektiv uppfattnings mening. Att utgå från det egna särjaget i allting, inte kunna decentralisera, alltid mekaniskt och automatiskt utgå från de egna själviska begären utmärker mörkervärldarna 47:4–49:7. En yttring av detta är även det diskursiva uppfattandet utgående från det lägsta, det som är närmast det egna självet.

⁷Fysiska etervärldens enhetsmedvetenhet avser materieaspekten, 46-världens enhetsmedvetenhet avser medvetenhetsaspekten och 43-världens enhetsmedvetenhet avser viljeaspekten.

3.8 Tema nr 8: Bemästrandet av hylozoiken

¹Vi har fått hylozoiken av planethierarkin inte bara därför att vi skall kunna förstå verkligheten utan också därför att det individuella och kollektiva arbetet med att bemästra hylozoikens mentalsystem är den definitiva metoden för aktivering av högre mental och kausal medvetenhet. Det är inte bara så att människan behöver perspektivtänkande och systemtänkande för att på djupet förstå hylozoiken, utan det är också så att perspektivtänkandet och i synnerhet systemtänkandet för sin fulla aktivering behöver hylozoiken som material att arbeta med, eftersom övriga existerande mentalsystem (vetenskapliga, filosofiska och ockulta) inte är av den erforderliga verklighetshalten och således inte duger till redskap för överbryggandet från det mentala (47:4) till det kausala (47:3).

²Luckor i behärsksningen, i minnet av det hylozoiska systemet utgör hål, genom vilka främmande tankar, felaktiga tankar, med hylozoiken oförenliga tankar eller för hylozoiken skadliga tankar tränger in i den studerandes tankeprocesser.

³En sida eller funktion av den gradvis fortskridande systembehärsksningen är alltså att laga dessa hål och därmed skydda den studerande för felaktiga tankar, som hindrar hans förståelse och i en större skala hans medvetenhets utveckling.

⁴De ovannämnda luckorna är av fyra slag, indelade efter orsakerna till hur de uppstått: 1) ovetskap, 2) glömska, 3) missuppfattning, 4) insättande i orätt sammanhang.

⁵Eller närmare beskrivet: Lucka har uppstått 1) därför att man ej läst eller lärt det och alltså är okunnig om ifrågavarande faktum, eller 2) därför att man visserligen har läst eller lärt men sedan glömt det, eller 3) därför att man visserligen har lärt eller läst och sedan inte glömt men missuppfattat, alltså lärt och läst fel eller 4) därför att man visserligen har lärt och läst, inte glömt och inte missuppfattat men likväl inte förmått sätta det i och för sig rätt uppfattade i sitt större, riktiga sammanhang. Sammanfattning: det måste vara rätt uppfattat, rätt ihågkommet och satt i sitt rätta sammanhang.

⁶Begrunda ett framtida tillstånd, vari hylozoiken är antagen såsom arbetshypotes av allmänheten och bekräftad genom egen erfarenhet av eliten. I denna ställning kommer hylozoiken att studeras och tillämpas på tusen gånger fler sätt, på tusen gånger fler områden än i dag. Det kommer då inte att vara fråga om att mänskligheten är behärskad av sina fysikalistiska, mekanistiska synsätt och åsikter och hylozoikens synsätt råder bara på vissa få, mycket begränsade och undanskuffade områden, utan tvärtom: hylozoikens synsätt präglar allt och gör därmed många nu rådande intressen och aktiviteter omöjliga, däribland sådana som strider mot livslagarna.

3.9 Tema nr 9: De sju livslagarna och de tolv essentiala egenskaperna

¹Läran om livslagarna och läran om de tolv essentiala egenskaperna är två läror, som övar en särskild attraktion på dem som (mestadels ovetande) är medlemmar av den framväxande sjätte underrasen, två läror som tilldrar sig särskilt deras intresse. Man kan rent av säga att denna attraktion och detta intresse utmärker sjätte underrasens medlemmar. Detta innebär icke att alla, som känner denna attraktion och hyser detta intresse, utan vidare kan anse sig tillhöra sjätte underrasen. Däremot innebär det att de som icke känner denna attraktion och icke hyser detta intresse, ej kan komma ifråga för att utväljas att ingå i sjätte underrasen, lika litet som de är aspiranter på lärjungaskapet. Dessa tre kvalifikationer hänger nämligen logiskt och faktiskt samman.

²När förståelsen av livslagarna och de tolv essentiala egenskaperna ökar, avtar i motsvarande mån knäböjandet och fjäskandet för dem som orättmätigt har makten i vår grovfysiska värld. Ty respekten för livslagarna och de tolv essentiala egenskaperna och respekten för dem som trampar på samma lagar och uraktlåter samma egenskaper kan inte samexistera annat än i totalt förvirrade hjärnor. Respekten eller rättare fjäsket för dem som har makten i vår grovfysiska värld beror ytterst på rädsla för att mista sådant som dessa makthavare kan beröva individen – pengar, arbete, organismen. Men dessa dåliga och onda ledares makt sträcker sig i verkligheten inte utöver grovfysiska världen, och dessa ledare kan därför inte beröva individen annat än det han äger i det grovfysiska. Individens rädsla för dessa ledare betingas av hans identifiering med det grovfysiska, med organismen och med det som organismen behöver för sin överlevnad. I samma mån som individen eteriseras, avtar identifieringen med det grovfysiska och därmed också rädslan och respekten för dessa dåliga och onda ledare.

³Det är därför en förföring inför eteriseringen att redan nu, i grovfysiska livet, börja lägga åt sidan all sådan rädsla som beror uteslutande på identifieringen med det grovfysiska och organismen.

⁴Livstillit, självtillit och lagtillit är tre yttringar av en och samma tillit. Det liv, som livstilliten är tillit till, är kollektivet av de högre självnen, som inträtt i enheten och blivit Lagen. Tilliten är en enda, ty i enheten är ej uppdelning.

⁵Aspiranternas och lärjungarnas behov av att öva och framvisa laglydnadens essentiala egenskap tillgodoses först i skolan. Därav förstår vi skolreglernas avgörande betydelse. Det är reglerna som gör skolan (det är icke tvärtom: att skolan skulle göra reglerna). Senare, när laglydnadens essentiala egenskap tilltar i styrka, behövs den goda staten för egenskapens fulländade uttryck. På motsvarande sätt som för reglerna i skolan gäller att det är lagarna som gör staten, icke tvärtom.

⁶Rättrådighetens essentiala egenskap behöver den goda staten för att komma till fullt uttryck, förverkligas hos både individen och gruppen.

3.10 Tema nr 10: Esoterisk statskonst

¹I den goda staten står individ och stat icke emot varandra; alldeles tvärtom gynnar de varandra, ty statens förklarade och genomförda syfte är att främja individens medvetenhetsutveckling och individen givetvis gör sitt bästa att bidra till detta syfte. I denna goda stat kan individen som först få allsidigt utlopp för sin skapande handlingsdrift, sina goda egenskaper och förmågor. I nu existerande dåliga stater blir individer på högre stadier hämmade i sin medveten-

hetsutveckling, just därför att de icke kan intaga de ledande ställningar som de naturligt och självklart skulle ha i den goda staten. Den goda staten förutsätter ledare som uppnått enhetsstadiet (46), lagstiftare och verkställare som uppnått åtminstone idealitetsstadiet (kausalstadiet, 47:2). Den goda staten leds av människor, som har nått en djup förståelse av livslagarna. Den goda staten kan förverkligas först av sjätte underrasen och, a fortiori, av sjätte rotrasen. Den goda staten är på samma gång en förutsättning för och ett resultat av mänsklighetens kollektiva högre medvetenhetsutveckling (massexpansionen i sjätte rotrasen), eller annorlunda uttryckt: när tillräckligt många samtidigt inkarnerade individer uppnått idealitetsstadiet, måste de ta över också den politiska ledningen av en annars desorienterad mänsklighet.

²I fjärde och femte rotraserna var det ett fåtal människor, som brydde sig om esoterisk undervisning. På grund av sin fåtalighet var de oftast hänvisade till att i ensamhet skola sig i självförverkligande, öva levnadskonst, vanligen i en oförstående och fientlig omgivning. I sjätte rotrasen, i den goda staten, ersätts dylik nödtvungen individualism och isolationism med kollektiv, samfällid strävan, präglad av medkänsla, ömsesidig hjälpsamhet och kärleksfull förståelse, allt underbyggt av den vaknande enhetsmedvetenheten och ytterligare främjande denna. Särjaget vidgas gradvis till samjaget med fler och fler medlemmar. Individens självförverkligande uppgår i och förstärks av gruppens självförverkligande, individens levnadskonst ersätts av kollektivets levnadskonst, den goda statens gemenskap, inom vilken alla och envar har sin meningsfulla uppgift i medvetenhetsutvecklingen, får utlopp för sin egenarts skaparkraft vid den egna förmågans yttersta gräns.

³Begrunda ett tillstånd, vari de nu rådande blott mänskliga makterna – uppblåsta personligheter utan kontakt med Augoeides och andratriaden – inte har något verkligt inflytande, inte ens det subtila inflytande de utövar på våra tänkesätt, vår begreppsbildning och dylikt, som om vi levde på månens baksida, där Jorden aldrig ens kan skådas. I en dylik frånvaro av alla de inflytanden som hittills tryckt ned oss och förvridit våra känslor och tankar kan en hel ny kultur, humanitet och idealitet blomma upp.

⁴Hur mycket av vårt liv, våra tankar, känslor, vår självuppfattning etc. präglas inte av den slavtjänst vi är tvungna att göra för att leva från den ena dagen till den andra, alltså vårt förvärvsarbete? Så länge vi är tvungna att utföra detta, märker vi vanligen inte hur identifierade med företagets, myndighetens, chefens synsätt och strävanden vi är, hur mycket vi anammat åsikter, som inte är våra egna, och mekaniskt godtagit dem, som vore de våra egna.

⁵Frågan om hur den goda staten kan bli verklighet har sysselsatt mänsklighetens framstående tänkare, de verkliga humanisterna, alltifrån Konfucius (Kongzi) och Mencius (Mengzi), Platon och Aristoteles. Såsom alla spörsmål rörande formen, är frågan om det rätta statsskicket en underordnad fråga. De aldrig upphörande tvisterna om demokrati (de flestas välde) kontra aristokrati (de bästas välde), aristokrati kontra monarki (envælde) etc., upphör för den som insett att den allt överordnade frågan rör medborgarnas grad av utvecklad medvetenhet, alltså deras förståelse, insikt, kunskap och förmåga. Med idel medborgare på högre stadier blir deras demokrati, inbördes samtycke, detsamma som aristokrati, emedan den samtidigt är de bästas välde, och den blir också detsamma som monarki, emedan de frivilligt följer den högst ståendes, den bäst vetandes, ledarens, avatarens råd och förslag.

⁶När den högste ledaren är lägst 46-jag, hans rådgivare är 45-jag, hans ministrar och folkets förtroendevalda är kausaljag och medborgarna själva idel mentaljag, lärjungar och aspiranter, måste den goda staten bli verklighet i fysiska världen, icke bara i idévärlden.

⁷Det finns sju slags mänskliga relationer, fem exoteriska och två esoteriska. Den goda staten är god i kraft av att dessa sju slags relationer överallt är goda, kännetecknas av ömsesidig kärleksfull förståelse och välvilja. Såsom framhålles i *Den stora läran* (*Daxue*, en konfuciansk klassiker), börjar alla goda relationer i det offentliga med goda relationer inom familjen: mellan föräldrar och barn, mellan man och hustru och mellan syskon inbördes.

⁸Hoppet om att den goda staten till sist skall förverkligas hålls vid liv av insikten om att det

alltid har funnits och därför alltid skall finnas omutligt rättrådiga människor, sådana utrustade med både viljan och förmågan att styra rättrådigt.

3.11 Tema nr 11: Arbetet på tre linjer

¹Arbetet på linje ett är den individuella aspirantens arbete med och för den egna medvetenhetens utveckling. De grundläggande metoderna är själviakttagelse, själverinring och icke-identifiering, vilka alla tre har till ändamål att främja det högre emotionalas och det högre mentalas aktivering i och för erövrandet av kausalmedvetenhet. Arbetet på linje två är övning i gruppbildning i och för sjätte underrassens framträdande, övning i att eliminera ”skarpa kanter” i personligheterna, utmönstra häftiga personlighetsreaktioner som motverkar framväxten av telepati och enhetsmedvetenhet. Arbetet på linje tre är allt sådant arbete som människor kan utföra och som är nödvändigt för skolans möjlighet att framträda. Det är icke utan vidare givet att arbetet på linje tre leder till en skolas framväxt, men omvändningen gäller: om skolan skall uppstå, måste dess framträdande nödvändigtvis ha föregåtts av arbete på linje tre, ty planethierarkins medlemmar gör inte sådant som människor kan göra och därför måste göra; detta inser alla som förstått självförverkligandets lag och aktiveringslagen.

²Dessa samband skall beaktas: arbetet på linje ett och förstajaget, arbetet på linje två och andrajaget, arbetet på linje tre och tredjejaget. Det finns även ett samband mellan de tre linjernas arbete och kausalcentrets tre bladkretsar: arbetet på linje ett och kunskapens bladkrets, arbetet på linje två och enhetens bladkrets, arbetet på linje tre och offerviljans bladkrets. Därav förstår man varför arbetet på linje ett ter sig lättast och arbetet på linje tre svårast; kunskapens blad utvecklas nämligen först och offerviljans blad sist.

³På alla tre linjerna är för många aspiranter det svåraste hindret för arbetet deras inbillning om arbete, vilken undantränger eller rent av omöjliggör förståelsen av arbetet. I synnerhet förekommer detta hinder för arbetet på linje tre. Också däri visar sig arbetet på linje tre vara svårast.

3.12 Tema nr 12: Skolan

¹Skolan är den del av planethierarkins verksamhet som är inriktad på mänsklighetens medvetenhetsutveckling. I trängre mening är skolan kollektivet av de så kallade ashramerna, det vill säga kollektivet av till hierarkin hörande lärare och dessas omedelbara lärjungar. I vidare mening är skolan alla sådana initiativ för undervisning och utveckling av människor i medvetenhets-hänseende som utgått från planethierarkin, inspirerats av denna och – detta är väsentligt – står under medveten ledning av denna, så att högre slags intryck kan ändamålsenligt överföras från självmedvetna och gruppmedvetna väsen till människor, i den mån dessa tillfälligtvis är självmedvetna. Skola i den här angivna meningen kan aldrig vara ett initiativ, som utgått från människor, monader i fjärde naturriket. Skola kan aldrig vara något dött, någon sammanslutning av vanliga människor, som förvaltar en lära de mer eller mindre missförstått och fortsätter att misstolka. Skola är levande hierarkiskt initiativ, en kanal uppifrån ner för hierarkiska inflytanden.

²”Den uråldriga visdomen” är ett uttryck teosoferna brukar att beteckna esoteriska kunskapen. Detta bruk bygger dock på en missuppfattning. ”Den uråldriga visdomen” betyder inte kunskapen, inte esoteriken, utan kollektivet av de ”övermåttan visa”, kollektivet av de goda superintelligenta, liksom Laurency använder ordet ”okunnigheten” att beteckna kollektivet av de okunniga.

³Esoteriska gruppen, skolan under bildande, skall vara liksom en nerdimensionering, ett elementärt försök att efterlikna de goda superintelligentas samfund.

⁴Skolans viktigaste uppgift är att vara en samlingsplats och utbildningsanstalt för sjätte underrassens och kommande sjätte rotasens medlemmar. Skolans riktning är i sin helhet bestämd av dessa framtida mål. Skolan är nödvändig, emedan gruppstrategi trumfar alla individuella strategier. Också måste den vaknande enhetsmedvetenheten taga sig uttryck i sammanslutning av inte bara likasinnade utan även likasträvande, och detta uttryck måste också vara en

plats i fysiska världen. Det är även på skolan som talesättet ”rätt tid, rätt plats, rätta människor” syftar. Arbetet med, för och i skolan är dessutom förövning inför bildandet av den goda staten.

⁵Det gamla motsatsparet ”ögats lära och hjärtats lära” är värdefullt att studera. Det motsvarar, men vanligen i en högre skala, motsatsparet ”begripande och förståelse”. Med ”lära” avses här inte den esoteriska undervisningen som sådan, kunskapen sådan den ägs av lärarna, utan ”lärandet”, aspiranternas och lärjungarnas förmåga att uppfatta det vari de undervisas. Ögats lära är det begripande som alltjämt är beroende av formen, och hjärtats lära är den förståelse som är oberoende av formen, varvid orden ”ögat” och ”formen” och dessas motsats ordet ”hjärtat” för djupare förståelse måste fattas i flera olika skalor. Ögats lära är teologi, ortodoxi, oförmåga att skilja på väsentligt och oväsentligt; oförmåga att skilja på ursprungliga esoteriska ideer (verklighetsideer) och mänskliga förmedlarnas färgning och förvanskning av dessa. Hjärtats lära går utöver formen till den bortomliggande idén, formens upphov. En skola, som inte har en levande tradition upprätthållen av sådana som förmår öva hjärtats lära, måste dö ”andligen” (45:4–47:1) och även ”själsligen” (47:2,3), även om organisationen länge kan finnas kvar såsom själlös kropp. Vad idén om hjärtats lära lär oss är att en skola, för att verkligen leva, måste ledas av en medlem av planethierarkin (lägst 46-jag) eller, i dennes frånvaro, åtminstone av en lärjunge som står i regelbunden, medveten kontakt med sin lärare i hierarkin.

⁶Skolan och den goda staten är två manifestationer av en och samma idé. De är varandra olika endast i skala och vissa yttre betingelser. I fjärde och femte rotraserna har lärjungarna varit fåtaliga och skolan därför varit liten i kvantitativ mening, i jämförelse med hundratals miljoner och miljarder om skolan ovetande människor. I dessa rasers samhällen betraktade människornas flertal allt annat än skola och medvetenhetsutveckling såsom viktigare i livet. I sjätte rotrasen skall det omvända förhållandet råda: alla är lärjungar eller lärare, alla tillhör skolan, skolan tillhör alla och alla har de medvetenhetsutvecklingen såsom viktigaste verksamhet och övergången till närmast högre naturrike såsom viktigaste mål. Skolan och den goda staten är där ett och samma, skolans regler och statens lagar är ett och samma, ty livets mening är att lära, att utveckla medvetenheten, och skolan liksom den goda staten existerar främst för detta ändamål.

3.13 Syntesen

¹Dessa ovan beskrivna tolv teman tilldrar sig nu och allt framgent ökande uppmärksamhet av de tänkande i mänskligheten, emedan dessa teman avser tolv sidor av de närmast förestående etapperna i mänsklighetens kollektiva medvetenhetsutveckling.

²Det är viktigt förstå att dessa tolv teman inte bara är tolv kausalideer var för sig utan även och förnämligast tillsammans ingår såsom delar i en och samma kausalidé. Det är endast av det diskursiva, lägre mentaltänkandet dessa tolv ideer måste uppfattas var och en för sig. Redan systemtänkandet i 47:4 förmår uppfatta dem alla syntetiserade i en enda tanke eller såsom ett system.

³En icke endast värdefull utan även nödvändig och till sist effektiv övning i och för systemtänkandets aktivering är därför att återkommande göra förnuftsansträngningen att uppfatta dessa tolv ideer alla på en gång och i deras både sakligt och logiskt betingade sammanhang med varandra. När aspiranterna gör en dylik övning rätt, medför den att de både ökar sin kunskap och stärker sitt vara. De ökar sin kunskap genom att såsom förberedelse tillgodogöra sig allt fler till dessa tolv teman hörande fakta. De stärker sitt vara i samma mån som de förmår uppfatta allt fler verkliga, verklighetsbestämda samband mellan dessa tolv, ty detta slags uppfattning av samband aktiverar det högre mentala och renar i samma mån det lägre mentala från dettas lyten och laster.

⁴I de ovan gjorda tolv redovisningarna av dessa tolv teman har tillräckligt givits för att de trägna aspiranterna skall kunna själva arbeta vidare med att finna ytterligare samband och förbindelser mellan de tolv och därmed i sin egen reflektion och meditation bekräfta att dessa tolv i grund och botten utgör en enda idé. Därmed underlättar de egna medvetenhetens kontakt med den ursprungliga kausalidén, en verksam faktor i egna kausalmedvetenhetens aktivering.

LÄRJUNGASKAPET

3.14 Från aspirant till lärjunge

¹Övergången till femte riket innebär att monaden i förstatriaden överflyttar till andratriaden. Den processen genomföres under en serie inkarnationer, varunder monaden undan för undan centrar sig i andratriadens tre enheter; såsom kausaljag i mentalatomen (47:1), såsom essentialjag i 46:1 och senare i 45:4. Antalet inkarnationer som erfordras härför beror på individens målmedvetenhet, uthållighet och vilja till enhet.

²Ursprungligen innebar övergången att monaden i förstatriadens mentalmolekyl (47:4) via innersta centrum i kausalhöljet övergick till andratriadens mentalatom (47:1), varigenom den från att vara ett förstajag blev ett andrajag. Planethierarkin menar att detta teoretiskt visserligen icke är omöjligt utan lärare från planethierarkien men att ett dylikt förfarande är utan exempel. Hithörande aktivitets- och medvetenhetsprocesser kräver ett sådant metodiskt tillvägagångssätt att individen utan personlig ledning icke kan undvika fatala misstag med katastrofala följder.

³Individen måste därför bli lärjunge till någon medlem av planethierarkien. För att bli antagen fordras såsom minimikrav att individen efter genomgången helgoninkarnation (i vilken han förvärvat medvetenhet i högsta emotionala molekylarslag, 48:2) förvärvat perspektivmedvetenhet (47:5) och ägnar sitt liv åt att tjäna mänskligheten och evolutionen. Han har genomskådat maktens, ärans, rikedomens illusioner, insett människans oförmåga att lösa verklighetens problem (som filosoferna tror sig kunna), insett vetenskapens oerhörda begränsning även i fysiskt avseende (emedan den icke vet något om eterhöljet och dess fyra huvudsakliga materielag). Genom sitt tjänande av andra än sig själv visar han sig äga förutsättningar att förvärva essentialmedvetenhetens gemensamhetsmedvetenhet och uppgå i gruppmedvetenhet.

⁴Hädanefter blir det allt svårare, eftersom den ytterligare kunskap de måste förvärva blir resultatet av egen forskning och meditation. Det blir icke längre fråga om korvstopning eller inmatning, icke slött tillägnande, icke papegojaktigt eftersägande. Det gäller att tänka själv, förvärva perspektivmedvetenhet, systemtänkande och slutligen intuition. Det får man icke gratis. Aspiranterna ska icke längre leva i känsla eller fantasi utan enbart mentalt. Det emotionala får de låta sjunka ner i det undermedvetna. "Viljan" skall icke längre vara emotionalvilja utan mentalvilja, energin dirigeras av mentala motiv. Människorna ska inriktas på medvetenhetsutveckling och därmed få helt andra intressen. En skön sak, att därmed blir slut på gruppers och individers (även s.k. forskares) intresse för personligheter och allsköns skvaller.

⁵För att aspiranten skall lyckas bli antagen till lärjunge måste tre slags krafter eller faktorer samverka. Den första kraften är hans egen kvalitativa ansträngning. Den andra kraften är planethierarkins tillkommande hjälp. Denna kallas ibland "nåden", eftersom lärjungaskapet är en gåva, som den nyvordne lärjungen oftast ännu inte på många liv kan göra sig förtjänt av eller återgälda, utan han måste tvärtom länge förbli en belastning. Till exempel är han såsom nyvorden lärjunge icke till stor hjälp för sin lärare eller övriga medlemmar av planethierarkin, förrän hans eterhölje fullständigt omorganiserats, så att det kan ändamålsenligt mottaga energier från kausalhöljets centra. Den tredje faktorn är sammanfattningen av alla krafter, alla objektiva förhållanden, som ligger utom aspirantens och hierarkins kontroll: rätt tid, rätt plats, skörd etc. Något av dessa förhållanden, till exempel aspirantens skörd, kan utgöra ett avgjort hinder för lärjungaskapet. Annat som kan bli till hinder är plikter i fysiska världen. Aspiranten får därför rådet att ej åtaga sig onödiga plikter. Det är misstag att försumma nödvändiga och verkliga plikter, såsom dem mot våra närmaste, för inbillade och onödiga.

⁶Är man hylozoikstuderande, måste man vara aspirant på lärjungaskapet, och är man aspirant på lärjungaskapet måste man arbeta, vara verksam i enlighet med planetregeringens plan.

⁷Aspiranternas och lärjungarnas främsta insats i världen blir undervisning, och så är det eftersom principen gäller att ingen skall utföra ett arbete som en annan med ringare utrustning kan utföra. Denna undervisning kommer att uppskattas såsom överlägsen den som består av det exoteriska undervisningsväsendet, och detta i tilltagande grad samtidigt som denna exoteriska undervis-

ning förfaller och urartar allt mera. Detta förfall, denna det äldres urartning såsom ett skeende parallellt med det nys framväxt är en lagenlig process, som kan iakttagas på många fler områden. Denna process är ett ofrånkomligt resultat av att vitaliserande inspirationen från högre världar allt mer riktas på det nya, den framväxande sjätte underrasen, och allt mer förbigår de äldre raserna och de former dessa byggt. Allt eftersom de nya, i sann mening utvalda framträdere, framstår de äldre självföregivna utvaldas anspråk för allt fler såsom falska och absurda.

⁸Förr räckte det för lärjungaskap att aspiranten nått högre emotionalstadiet, var ett högre emotionaljag. Numera, sedan kraven skärpts, måste han ha nått mentalstadiet, vara ett högre mentaljag på väg att bli ett kausaljag. Först på detta stadium finns förmågan att urskilja verkliga motsägelser exempelvis i den äldre H.P.B.- och A.A.B.-esoteriken. Före detta stadium råder antingen urskillningslöst godtagande av allt på auktoritetens ord eller lika urskillningslöst "finnande" av skenbara motsägelser. Sunt förnuft visar sig även i denna förmågas grad av utveckling.

⁹På emotionalstadiet kan individen icke skilja på förklaring och mystifikation. Mystifikation är oklarhet och obestämdhet i en för emotionaltänkandet attraktiv form. Exempel är teosofernas och A.A.B.:s icke-förklaring av jaget, av livets mening och av de tre verklighetsaspekterna. (För närmare utredning av detta hänvisas till den tidigare publicerade uppsatsen i detta ämne.) När grundbegreppen inte är klart uppfattade ens av författarna själva, blir deras "definitioner" intetsägande, såsom: "Själén är varken ande eller materia utan den sammanbindande faktorn."

¹⁰Intresse för mystifikation i stället för verklighetsidé röjer intresse för enbart formens attraktion, oemottaglighet för kausal idé och mottaglighet för emotional suggestion. Först på mentalstadiet har individen urskillning nog att avvisa det emotionalt suggestiva men idélösa och verklighetstomma, inse att hylozoiken ger en verklig förklaring och se teosofernas mystifikation för vad de är.

¹¹Aspiranten har att övervinna betonandet av förståelsen på förverkligandets bekostnad. Exempel: tron att det är tillräckligt att förstå felaktigt tänkande och handlande i den stund man får det påpekad för sig. Denna tro sammanhänger med tron på egen enhet, brist på insikt om att man "inte är en utan många" och följaktligen brist på insikt om att den förståelse, som ägs av ett bättre skenjag ena ögonblicket, är utplånad med detta skenjag i nästa ögonblick, när ett sämre skenjag uppstått. Förverkligande betyder att göra insikten så bestående att det felaktiga tänkandet och handlandet ifråga är utmönstrade, ersatta med rätt tänkande och rätt handlande.

¹²Värdelösheten av att låta emotional reaktion hindra den riktiga, verklighetsbestämda uppfattningen av något väsentligt måste aspiranten inse. I ett tillstånd av emotional reaktion med stark identifiering har han inte kontroll, är han inte en förnuftsvarelse, är han en robot styrd av sina höljen, kontrollerar han dessa inte själv. "Det är kontroll jag vill ha" är lärjungens motto och måste därför i tilltagande grad vara också aspirantens motto.

¹³Dessa känsloreaktioner är absolut värdelösa. De ger oss ingen kunskap, lär oss ingenting, ökar inte vår förståelse, höjer inte vår medvetenhets nivå. Och vår indignation, hur djup den för stunden än känns vara, tillför intet värde till det redan värdelösa.

¹⁴Dessutom: indignationen, emotionala chocken, reaktionsmönstret etc. kan vara helt och hållet ingivna utifrån, av allmänna opinionen, kan vara tanklös anslutning till "politisk korrekthet", "grupptänkande", sociala identiteten etc. Personligheten är allt som inte är vårt eget. Personligheten har särskilt lätt att suggereras av utifrån kommande intryck, ingivelser.

¹⁵Först kausaljaget aktiverar medvetenheten i kausalhöljets viljecentrum, först kausaljaget förvärvar kausalvilja. Kausaljaget måste sedan bevisa sitt förvärv av kausalvilja genom att lägga all fruktan åt sidan och våga livet för Saken. Annars kan kausaljaget icke bli ett essentialjag.

¹⁶Det stora, i vissa fall mycket stora avståndet mellan aspirantskapet och lärjungaskapet framgår av att lärjungen skall vara beredd att offra livet för saken, medan aspiranten alltjämt kan tveka inför att offra den egna bekvämligheten, tveka inför det obehagliga men nödvändiga.

¹⁷Alla skolregler kan sammanfattas med tre ord: *Gör ingenting onödigt!*

¹⁸Aspiranterna uppmanas därför att såsom en särskild övning – en övning, som de alltid utför

individuellt och självständigt, utan sidoblickar på hur andra aspiranter gör – göra upp en lista under rubriken *Mina onödigheter*. I denna lista förtecknar de allt sådant i egna livet som är onödigt, i synnerhet mekaniska känsloreaktioner och tankemönster som hämmar deras självförverkligande, hindrar dem i arbetet, får dem att bryta mot livslagarna, försenar deras vinnande av lärjungaskapet. Det är utgående från denna lista de arbetar med att systematiskt eliminera dessa onödigheter.

¹⁹Aspiranten måste lära sig att utbyta mekaniskt, onödigt lidande mot nödvändigt och frivilligt åtaget, medvetet lidande.

²⁰Aspiranten måste delta i arbetet att sprida kunskapen till människorna. Långt ifrån alla, han därunder kommer i beröring med, är mogna och värdiga att taga emot den. Somliga av dessa omogna och ovärdiga måste tyvärr bevisa sin omognad, ovärdighet och otacksamhet genom att visa hatyttringar gentemot aspiranten, såsom förtal, förföljelse och försök till motarbetande. Aspiranten får icke besvara dessa hatyttringar utan måste stå ut med dem, *medvetet* taga emot dem utan negativ motreaktion och i sina egna höljen förvandla deras energier från negativa till positiva, vända hat i kärlek. Detta är nödvändigt lidande, detta är frivilligt lidande, detta är medvetet lidande. Aspiranten skall, när han råkar ut för dylikt motstånd, givetvis icke draga sig ur eller ens minska sitt arbete; tvärtom skall han intensifiera det.

²¹Intet aktiverar kausalhöljets kärleks- eller enhetscentrum så kraftigt, så grundligt och så riktigt som nödvändigt, frivilligt och medvetet lidande med samtidigt offerande av onödigt och mekaniskt lidande. Det onödiga, mekaniska lidandet kommer av individens grundlösa krav och förväntningar på livet och på andra, den felaktiga inställning som handlar om att andra skall uppmärksamma, hjälpa, stödja, belöna, underhålla, roa osv. honom.

²²Viljan till och förmågan av nödvändigt lidande – ända in i döden om så erfordras – kommer av upplevelsen av egen odödlighet.

²³Av det just sagda torde framgå att aspiranten gör klokt i att sträva efter att förvärva offerviljans egenskap såsom förberedelse för kausalviljans förvärv.

3.15 Aspiranternas urskillning mellan kausala vitaliserande energier och kausalideer

¹”För övergång från lägre till högre naturrike måste monaden lära sig mottaga och anpassa sig till vibrationerna från allt högre molekyllager. Dessa vibrationer fylla till att börja med erforderliga vitaliseringsfunktioner i monadernas höljen.” *Kunskapen om verkligheten* 1.33.4

²Aspiranterna måste lära sig kunna skilja mellan sådana mentala eller emotional-mentala föreställningar, som uppstår hos dem vid nedströmmande kausala energiers vitalisering av centra i mentalhöljet, och sådana mentala föreställningar som är ändamålsenliga nerdimensioneringar av kausalideer i högre mentalmedvetenhet (lägst i 47:5). De förra är inte uttryck för kausalideers medvetenhetsaspekt utan bara för deras rörelseaspekt (energiaspekt) och har därför genomsnittligt inte större verklighetshalt än vilka mentala fiktioner som helst, det vill säga omkring 1 procent. De senare är riktiga ideer, det vill säga uttryck för kausalideers medvetenhetsaspekt, varför de överensstämmer med verkligheten så långt de når och så felfritt de nerdimensionerats. Skillnaden mellan de båda kausalyttringarna är den mellan rörelseaspekten och medvetenhetsaspekten, skillnaden mellan A och U i AUM såsom symbol förklarande den följd och ordning, vari medvetenhetsaktiveringens faktorer framträder (*Ljusteknikens grunder* 1.18.8-10), men inte denna skillnad enbart, utan även skillnaden mellan det lägre mentala och det högre mentala, varvid i många fall även perspektivtänkandet (47:5) måste räknas till det lägre mentala och först systemtänkandet (47:4) till det högre, emedan först dettas förbindelse med det kausala utgör den inrättning med, långt drivna avspeglings- eller lydande för det kausala, som gör den erhållna nerdimensioneringen tillräckligt ändamålsenlig, ett tillräckligt troget uttryck för kausalidén.

³Aspiranterna behöver vara särskilt på sin vakt för att ej sammanblanda dessa två yttringar av det kausala. Denna vakthållnings nödvändighet förklaras sålunda. De umgås flitigt i tanken (det rent mentala) och i fantasin (det mental-emotionala) med allehanda föreställningar de gjort sig

om ”högre ting”, och även om dessa föreställningar i viktiga avseenden är fiktiva (på grund av aspiranternas oförmåga av ständig kausal självmedvetenhet), har de likväl ofta tillräckligt verklighetsinnehåll för att attrahera kausalenergi och därmed vitaliseras av dessa. Denna vitaliserande energi upplever aspiranterna såsom upphöjande, inspirerande, entusiasmerande etc. långt över sina vardagliga medvetenhetsyttringar och tar den därför såsom bevis för att den ifrågavarande egna mentala eller emotional-mentala föreställningen är en kausalidé. Detta misstag är desto vanligare, som det är först på ett senare stadium i aspirantskapet som aspiranterna utöver dessa upplevelser av kausalidéernas energiaspekt också får uppleva deras medvetenhetsinnehåll och där efter kan göra egna jämförelser av den enorma skillnaden i sannings- och verklighetshänseende.

⁴Förformning inför på egen upplevelse byggd och alltså praktisk förståelse av skillnaden mellan de båda yttringarna är den teoretiska förståelse aspiranterna kan erhålla genom att här tillämpa *reductio ad absurdum*: Om det vore tillräckligt att bara låta kausalenergi vitalisera våra egna mentala fiktioner och mental-emotionala fantasier utan att vi uppfattade kausalidéerna som sådana, det vill säga dessas medvetenhetsinnehåll, så behövde vi inte lära oss att nerdimensionera kausalidéer och behövde vi strängt taget inte utveckla kausalmedvetenhet över huvud taget. Eftersom detta är en absurditet, inser vi att vi behöver gå vidare från att blott låta våra självgjorda fiktioner vitaliseras av kausalenergi till att lära oss uppfatta kausalidéerna, och så länge vi inte kan stadigvarande uppehålla oss självmedvetna i kausalmedvetenheten, måste vi lära oss att nerdimensionera denna, så långt möjligt är, till det högsta mentala (47:4).

3.16 Kausalintuitionens uppväckande

¹Ordet ”uppväckande” föredras framför ordet ”uppvaknande”, emedan den process, det här handlar om, förutsätter att människomonaden är självaktiv, själv framkallar eller väcker det högre medvetandet, snarare än bara passivt tar emot inspiration från Augoeides, och i synnerhet framträder detta aktiva förhållningssätt på processens senare stadier. Eftersom kausalintuitionen från början finns såsom en potential hos människan (emedan hon äger ett kausalhölje med passiv kausalmedvetenhet), handlar processen om att hon själv aktualiserar denna potential; alltså gör det från början blott möjliga aktuellt, till något faktiskt fungerande.

²Hur yttrar sig nu denna kausalintuition, när den väckes? Det yttrar sig på två sinsemellan ganska olika sätt. Den ena yttringen, som på mentalstadiet (humanitetsstadiet) är ganska sällsynt, förekommer hos humanisten någon gång eller ett fåtal gånger under inkarnationen såsom en mäktig uppenbarelse av en verklighetsidé eller ett komplex av flera sådana ideer. Det är denna yttring som Laurency beskrivit i *De vises sten* 2.33.4,5. Den andra yttringen blir vanligare allteftersom individen höjer sig upp på mentalstadiets högre nivåer. Mentalisten måste vara mycket uppmärksam på detta slags yttringar, så att han lär sig att allt bättre urskilja dem från vanliga mentala ”snilleblixtar”, vilka ju kan te sig såsom revolutionerande insikter och ”intuitioner” men vilkas halt av verklighetsidéer inte nämnvärt höjer sig över det för det lägre mentala (47:5-7) genomsnittliga, det vill säga bara ungefär 1 procent.

³Denna andra yttring kan betecknas såsom riktig, det vill säga verklighetsbestämd, värdering av en möjlighet. Här måste två steg i processen urskiljas. Första steget är att alls uppfatta att den ifrågavarande möjligheten existerar i mängden av andra möjligheter. Andra steget är att urskilja just denna möjlighet såsom den enda rätta. Vanligen är första steget svårare än andra steget. Det beklagliga är att de flesta aspiranter vid de flesta tillfällen icke ens uppfattar möjligheten, icke ser den eller reflekterar över den såsom just möjlighet. Att andra steget vanligen är lättare än första steget, betyder i praktiken: om aspiranten så bara uppfattar möjligheten, inte sovande går den förbi, finns för honom ett verkligt tillfälle att taga nästa steg, det vill säga att avgöra att denna möjlighet är den rätta eller avföra den såsom felaktig och i båda fallen ha riktig insikt, tänka sanning, tänka verklighet. Ofta nog räcker det att han uppmärksammar denna möjlighet i hopen av andra för att den själv skall göra sig gällande i hans medvetenhet, så att han omedelbart inser att denna möjlighet är riktig eller verklig. Därmed förvandlas för honom det möjliga till det

faktiska. Det potentiella blir aktuellt. Kausalintuitionens förvandling hos honom från potentialitet till aktualitet består just i många, många dylika tillfällen av att för det första uppfatta en möjlighet bland flera andra och för det andra urskilja denna såsom faktisk.

⁴Liksom den permanenta självmedvetenheten till sist erövrar genom att stunderna av självmedvetenhet kommer allt oftare och, när de väl kommit, varar allt längre med allt högre kvalitet, så gäller något motsvarande för kausalintuitionens uppväckande: uppfattandet av möjligheter kommer allt oftare och urskiljandet av dem såsom faktiska eller icke faktiska blir allt säkrare, allt sannare, allt mer verklighetsbestämt.

⁵*Exempel på dylikt uppfattande och urskiljande av möjligheter.* Aspiranten uppfattar vid ett visst tillfälle möjligheten av att han prövas av de äldre och urskiljer också att han vid just detta tillfälle faktiskt prövas. Då skärper han sig, gör en yttersta ansträngning inifrån det egna varat och består provet. Vid ett annat tillfälle uppfattar han inte att denna möjlighet finns; än mindre reflekterar han över den och kan naturligtvis inte heller urskilja huruvida det som vid en första anblick skulle ha tett sig möjligt också är faktiskt just denna gång. Vid ett tredje tillfälle uppfattar han återigen att möjligheten att han prövas finns; han *minns* att möjligheten finns, riktar uppmärksamheten på den och urskiljer att han just denna gång icke prövas.

⁶Så kan kausalintuitionen fungera såsom redskap för urskillning mellan möjligt och faktiskt, falskt och sant, överkligt och verkligt. Det betonas återigen att kausalintuitionen avser utslutande det som är sant, verkligt, faktiskt. Den kan icke ledas vilse av det som är osant, överkligt, falskt, hur attraherande, fascinerande, mystifierande, upplyftande, spännande, berusande eller hänförande detta än må te sig för den enskilde aspiranten. Därför skall den som vill uppväcka kausalintuitionen, i allt fråga enbart efter sanningshalten, verklighetsvärdet.

⁷Fråga: Vad hindrar detta slags kausalintuition från att framträda hos aspiranten? Svar: Hans sömn, brist på självmedvetenhet, glömska, maskinmässighet – fyra beteckningar på samma tillstånd. Vidare kan man säga: Hans yttre och inre pladder, självupptagenhet och självgodhet – men dessa är inte orsaker utan verkningar, yttringar av grundtillståndet: sömnen. Och allt detta är grundtillståndet hos förstatriadens funktioner av tre slag (fysiska, emotionala och mentala), eftersom vakenhet, självmedvetenhet, minne (i esoterisk mening) finns först hos andratriadens tre slag av medvetenhet och därför också i det kausala. Dessa hinder för kausalintuitionens uppväckande är så mäktiga just därför att de ingår i förstatriadens funktionssätt, är så att säga dessas förvalda inställning. Det är bara det att det inte är monaden som förvalt, utan förvalt är det just därför att dessa lägre materielag (47:4–49:7) inte kan vara bärare av självmedvetenhet.

3.17 Kausalmedvetenheten såsom planmedvetenhet

¹Ett av de viktigaste kännetecknen för kausalmedvetenheten är dess förmåga att vid yttersta ansträngning nå kontakt med det superessentiala (45). Även om kausalmedvetenheten icke kan förstå det superessentiala, vilket är omöjligt, emedan det lägre ej kan förstå det högre, erhåller den vid denna kontakt en oerhörd energistimulans och vitalisering, som tjänar till att ytterligare starkt aktivera kausalviljan och i synnerhet kausala förståelsen av allt som hör till viljeaspekten i tillvaron såsom avsikt, målmedvetenhet, ändamålsenlighet, planmässighet. I denna djupare förståelse av viljan ingår insikten att individualjagets, särjagets vilja praktiskt taget ingenting betyder i jämförelse med kollektivviljan, planetregeringens vilja, manifesterad i dess stora plan. Denna insikt, som gör kausalmedvetenheten också till planmedvetenhet, medför hos kausaljaget en intensiv vilja och beslutenhet till yttersta insats i linje med planen. Med denna insikt sammanhänger också en djupare förståelse av de tolv essentiala egenskaperna, en förståelse vari dessa tolv alltmera framstår såsom tolv manifestationer av vilja snarare än av medvetenhet. Denna insikt främjar ett snabbare och effektivare förvärv av dessa tolv egenskaper. I synnerhet måste kausaljaget fullständigt genomträngas av offerviljan för att kunna överge kausalhöljet, låta det upplösas, för att monaden skall kunna övergå till andratriaden och bli ett essentialjag, ett 46-jag.

²Minimera slumphändelser genom att alstra allt längre stunder av självmedvetenhet.

³Planethierarkin arbetar med orsakerna. Lärjungarna i människans världar är insnärjda i verkningarna av dessa för dem dolda orsaker och saknar därför förmåga att rätt bedöma. Icke förrän lärjungen ernått konstant kontakt med sin kausalmedvetenhet, kan han befria sig från illusionerna och fiktionerna och upptäcka skeendets orsaker. Det är just förmågan att se orsakerna, som möjliggör förutseendet, att ”förutse framtiden”.

⁴Innan ett av planethierarkin igångsatt projekt i mänskligheten får sin avsedda utformning i rätt riktning och under rätt ledning, händer det att sämre, det vill säga mindre ändamålsenliga projekt uppstår. Dessa kan i vissa fall likväl tjäna som förmedlande länkar, broar eller föregångare till de riktiga hierarkiska projekten. Men de kan också bli hinder för dessas framträdande, om de leds av individer, som av orätta motiv eller av oförstånd motarbetar de riktiga hierarkiska projekten, när dessa senare uppstår. Detta fenomen beror på att hierarkiska ideer, vilka ju förr eller senare måste förverkligas, kan mottagas med olika grad av renhet och klarhet av olika individer och grupper. De mest handlingskraftiga individerna och grupperna är tyvärr sällan desamma som har den bästa insikten, och de mest insiktsfulla är beklagligtvis inte alltid de mest handlingskraftiga. Detta måste aspiranterna söka förstå för att ej stå hindrande i vägen för planens genomförande. Härvid måste de beakta att det inte räcker med att ”de vill väl”. De måste också veta, vilket i detta fall betyder att de antingen själva har någon insikt i planet-hierarkins plan eller underställer sig deras ledning som har dylik insikt.

3.18 Essentialmedvetenheten såsom vilja

¹Det är misstag att föreställa sig 46-medvetenheten såsom i avsaknad av eller bristande i vilja, bara därför att närmast högre medvetenhetsslag, 45-medvetenheten, sägs vara i eminent grad uttryck för viljeaspekten och därför av teosofen, Bailey etc. kallats ”andlig vilja”. Orimligheten i att frångå 46-medvetenheten vilja blir uppenbar för oss genast, när vi betänker att det finns kausal vilja. Skulle det då, frågar vi oss, finnas vilja i 47 och 45, men inte i 46? Dessutom: tillvarons tre aspekter finns i alla slags atomer, således viljeaspekten även i 46-atomerna. ”Om ni hade tro som ett senapskorn” (*Livskunskap Ett* 3.7), där det talas om 46-atomernas viljeaspekt.

²Mera om att vilja finns även i 46-medvetenheten, att 46-viljan i själva verket är starkare än kausalviljan: ”För essentialjaget förefalla de fyra lägsta atomslagen (46–49) vara enbart robot-materia lydande essentialmedvetenhetens minsta vink.” *Människans väg* 11.1.12, även i 11.4.2

³I själva verket överträffar 46-viljan kausalviljan mer än vad denna överträffar emotionalviljan. För en bättre förståelse av dessa ting är det nödvändigt att dels beakta tillvarons tre aspekter, vilka finns i alla världar, alla atomslag, dels använda perspektivtänkandets graderande, dess förståelse av skalor: vilja i 49 är inte vilja i 48, vilja i 48 är inte vilja i 47, vilja i 47 är inte vilja i 46.

⁴Monaderna kan inte erövra 46-medvetenheten, bli permanent själv- och gruppmedveten i 46-höljet, utan att förstöra sitt kausalhölje. Hur skall monaden med endast kausal förståelse kunna förstöra sitt kausalhölje? Ett högre slags förståelse måste till, och denna högre förståelse är just 46-medvetenhetens förståelse. Ett högre slags vilja måste likaledes till, och denna högre vilja är 46-viljan.

⁵Monaderna förvärvar ett högre slags medvetenhet genom de första ansatserna till denna högre medvetenhet, och de första ansatserna till denna högre medvetenhet visar sig just i förståelsen av denna högre medvetenhet, förståelsen av dess nödvändighet i den fortgående medvetenhets-utvecklingen.

⁶Detta är en ytterligare belysning av sanningen i att ”i ljustekniken börjar allt med förståelsen”.

3.19 Intelligensens utveckling

¹Intelligensen, och i synnerhet den mänskliga, kännetecknas huvudsakligen av tre förmågor: urskillningsförmåga, förmåga av ordnad verksamhet och anpassningsförmåga.

²*Urskillningsförmåga*. Tre slag av urskillningsförmåga finns: förmågan att skilja mellan jaget och omvärlden (andra individer inräknade), förmågan att skilja mellan jaget och dess

höljen (mellan självmedvetenheten i kausalhöljet och inkarnationshöljens medvetenhet), förmågan att skilja mellan jagmedvetenheten i andratriaden och den i tredjetriaden.

³*Ordnad verksamhet* avser ändamålsenlig och planmässig verksamhet utgående från kausalmentalvärlden, ytterst den kosmiska kausalmentalvärlden (29–35).

⁴*Anpassningsförmågan* är den förmåga hos intelligensen som anpassar materien efter viljan, formerna efter ändamålet, avsikten, planen.

⁵För övergång till högre rike: anpassning till de vibrationer som är de normala i detta högre.

⁶Utvecklingens fundamentallag handlar om att individen måste själv söka, själv finna, själv förstå och själv förverkliga.

⁷Först när mentalmedvetenheten ersatts med kausalmedvetenheten och denna i sin tur med essentialmedvetenheten, kommer människan att kunna förstå intelligensens betydelse. Detta helt enkelt därför att det är i kosmiska kausalvärlden (29–31) och kosmiska essentialvärlden (22–28), som solhärskaren utarbetar sin intelligenta avsikt. Denna intelligenta avsikt nerdimensioneras efter hand i evolutionen till solsystemiska kausalvärlden (47:1-3) och tar konkret form i mentalvärlden (47:4).

⁸Från värld 29 (den kosmiska motsvarigheten till 47:1) utgår den drivande kraften och avsikten med människans manifestation; i värld 29 formas den idé som till slut frambringar hennes fysiska form. Först idén, sedan mediet, slutligen fysiska formen. Det är samma process för gudar och människor, betingad av intelligensens egen natur och ställning i evolutionen.

⁹Människan övergår till femte naturriket genom att höja intellektet, urskillningsförmågan, från mentalt till kausalt, till intuition, och från kausal medvetenhet till essential, kärlek–visdom. Liksom instinkten är dörrnyckeln till fjärde naturriket, är intelligensen nyckeln till femte naturriket.

¹⁰Intelligensen kan definieras även som varje självmedvetet väsens målmedvetna, ändamålsenliga vilja. I den meningen är intelligensen en princip hos solhärskaren och planethärskarna, finns därför nödvändigtvis hos alla lägre självmedvetna väsen, som är inneslutna i dessa härskares höljen, och är i dessa särskilt knuten till strup- och huvudcentren.

¹¹Intelligensen är förmågan att ändamålsenligt använda en form eller ett hölje, bygga in förmåga i kausalhöljet, bearbeta erfarenheter till förståelse, expandera medvetenheten, göra framsteg mot ett bestämt mål, urskilja mellan två poler, välja riktning för verksamheten, fullända formen ävensom bruka den, taga kontroll över materien och använda dess krafter för önskade syften, samordna de olika materielagen och höljena, så att de samtidigt uttrycker monadens vilja.

¹²På emotionalstadiet är det intelligensens anhopande sida som utvecklas, dess förmåga att förvärva och lagra kunskap och lärdom. Människan samlar då på sig fakta och fiktioner utan mycken urskillning. Hon lär sig att tillämpa det hon insamlat och igångsätter händelsekedjor, vilkas resultat hon enligt skördelagen måste taga ansvar för. Om hon därefter lär sig att bruka större urskillning ifråga om vad hon godtar för sant, gör hon framsteg i riktning mot mentalstadiet. Senare, på mentalstadiet, kan hon utveckla urskillningsförmåga också utan att behöva göra misstagen. Människan lär sig då att sova och utmönstra det mesta av det hon dittills tagit för sant och verkligt, en nödvändig förutsättning för det senare inträdet på kausalstadiet.

¹³Från människarikets synpunkt handlar det om att de nuvarande människomonaderna – de blivande andrajagen – samtidigt som de förvärvar det högre intellektet också förvärvar begynnande gruppmedvetenhet. Detta arbete sker genom lärjungaskapet och initiationerna. Det sker genom att det högre mentala (47:5 och 47:4) ersätts med det kausala (47:3 och 47:2) och det kausala ersätts med det essentiala (46), sedan det superessentiala (45). Tre stadier kan urskiljas: aspirantskapet fram till första initiationen – högre mentalstadiet eller humanitetsstadiet, det lägre lärjungaskapet fram till tredje initiationen – kausalstadiet eller idealitetsstadiet, det högre lärjungaskapet fram till femte initiationen – enhetsstadiet eller essentialstadiet. Efter femte initiationen (såsom 45-jag) är monaden självmedveten och gruppmedveten i världarna 45–49 och även i det planetariska centrum den ingår i såsom del.

¹⁴*Urskillning, igenkännande, insikt.* Intelligensen arbetar med urskillning och igenkännande

för att därigenom nå fram till insikt. Urskillningen genomför det nödvändiga arbetet med begreppen, håller olika isär och för lika samman. Igenkännandet anknyter begreppen till egna erfarenheter i konkreta verkligheten. Om motsvarande erfarenhet saknas, måste urskillningen antingen ”mala tomt” eller söka fylla bristen på erfarenhet med tanke- eller (vanligen) fantasi-skapelse, vilken i 99 procent av fallen är fiktion. Om motsvarande erfarenhet däremot finns hos individen eller gruppen, kan igenkännandet i många fall göra mycket också av ett ganska litet material, såsom knapphändiga teoretiska beskrivningar med abstrakt språk, eftersom det är så igenkännandet arbetar, när det är som bäst. Det förmår då fylla ut det som saknas, konkretisera det abstrakta, individualisera det generella, också (och framför allt) vad gäller individen och gruppen själv. Därav talesättet ”ett ord är nog för den vise” (vis = erfaren). Exempel: I *Ljusteknikens långa tanke, del ett*, element nr 12, sägs: ”Lärjungarna behöver även iakttaga sina egna automatiska antaganden och sedan antagandena bakom antagandena.” De finns som vid läsningen av detta genast förstår vad som menas och kan anföra egna exempel därpå, och andra finns som inte förstår utan måste få förklaring och exempel för att begripa. I de förras fall finns redan förståelsen tack vare deras tidigare gjorda erfarenhet och iakttagelse av detta fenomen och reflektion över dess både allmänna förekomst och särskilda yttringar. De senare kan komma fram till egen förståelse av företeelsen ifråga genom att, utgående från det begripande de nått genom annans förklaring och exempel, göra egna iakttagelser och reflektera över dessa.

3.20 *Ljustekniken och planethierarkin*

¹Ljustekniken har länge funnits i kausalvärlden, dess idé (form) i ett särskilt centrum i denna värld, men möjligheten att nerdimensionera denna idé till mentala begrepp har inte funnits förrän nu. Hylozoikens publicering var en nödvändig förutsättning för denna nerdimensionering.

²Ljustekniken är ingen ny lära, men tack vare hylozoikens publicering har ljustekniken kunnat föras ner i det mentala och därifrån till det fysiska för verbalisering och därmed för exoterisk framställning. Med det äldre, teosofiskt präglade framställningssättet och den äldre terminologin och systemlösheten var detta inte möjligt. Kausalmedvetenheten reder sig utan system, men det mentala begripandet måste utgå från system. Ljusteknikens mentala formulering är en naturlig och kanske nödvändig verkan av flera orsaker: hylozoiska mentalsystemets publicering, mänsklighetens fortgående mentalisering, sjunde strålens allt starkare dominans, eterisering, sjätte underrasen och senare sjätte rotrasens framträdande.

³Planethierarkin är ett stort ljuscentrum, ett kollektiv av ljusstrålande monader. ”Ljusstrålande” betyder att dess medlemmars självaktivitet, monadernas egen aktivitet, är starkare än höljesaktiviteten, självmedvetenheten dominerar över höljenas mekaniska funktionsmedvetenhet, vakenheten över sömnen, ljuset över mörkret, dagen över natten, vilket allt är raka motsatsen till det förhållande som råder i mänskligheten. Vi kan ingå i detta ljuscentrum först när vi själva (såsom monader) blivit ljuspunkter, är självmedvetna, självaktiva, ger mer än vi tar.

⁴För planethärsken existerar vi inte ens, förrän vi blivit ljuspunkter. Detta betyder att vi börjat utstråla ljus, det vill säga eterenergi, närmare bestämt kosmisk eterenergi, om än av lägsta slag, alltså essential (46) energi.

⁵Hela ljustekniken och dess uppenbarande är förformning inför sjätte rotrasens framträdande. Ljustekniken är nu särskilt avsedd för sjätte underrasen, som skall vara moder till sjätte rotrasen.

⁶Planethierarkins grundande och initiationernas upprättande var ljusets (43–46) medvetna förankring i fysiska världen. Initiationerna är inträdet i ljuset, ett i grader indelat medvetet inträde, ty annat än medvetet går detta icke. Liksom aspirantskapet är förberedelse för lärjungaskapet, så är lärjungaskapet förberedelse för initiationerna. Det är alltså väsentligt att förstå ljustekniken såsom förberedelse och förformning också för initiation. Ordet ”initiation” kommer av latinets *inire*, som betyder ”att inträda”.

⁷Lärjungen får under lärarens ledning utföra allehanda experiment i emotionalmaterien – forma gudar och gudinnor, hela världar med devahierarkier, allt sådant som mystikern i sin

okunnighet och emotionala identifiering tillbeder. Därmed lär sig lärjungen icke-identifiering. Mystikern är liksom den individ som fascineras av och är identifierad med ett drama han ser på filmduken, medan esoterikern–ljusteknikern är liksom regissören, som efter behag gör filmer, kritiserar dem, klipper i dem, bedömer deras grad av realism etc., och gör allt detta utan identifiering, ja rent av med insikt om att resultatet av hans arbete skulle bli sämre, om han vore på något sätt identifierad med det. Det handlar om hur djup kunskapen om illusionen och hur stor dess makt över sinnena är. Det handlar om graden av identifiering kontra graden av kontroll och medvetenhet. Den invigde i åtminstone kausalvärlden, från tredje graden, den första egentliga initiationen, är i första kontakten med 45-medvetenheten och dess viljeaspekt, vilket ger frihet och kontroll, kontroll över illusionen inräknad. Mystikern däremot kontrolleras – av illusionen.

SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK

3.21 Expansion av ljuskroppen

¹Från energisynpunkt kan eterhöljet sägas ha tre funktioner: den bioenergetiska, den rent energetiska och den expansionsenergetiska. Den bioenergetiska är eterhöljets funktion av att skänka organismen liv och rörelseförmåga, att förse varje dess cell med eget eterhölje. Den rent energetiska funktionen är den som eterhöljets egna energicentra (chakraer) fullgör. Den expansionsenergetiska funktionen är den rent energetiska fullgjord i det förhöjda energitillstånd som uppstår, när uppmärksamheten flyttats till eterhöljet, detta delvis lösgjort sig från organismen och expanderat till en stor ovoid.

²Den övning i ljustekniken, som kallas expansion av ljuskroppen, är tre i tur och ordning utförda övningar eller, exaktare uttryckt, är en övning bestående av tre steg. Av dessa tre steg har det mellersta till ändamål att åstadkomma eterhöljets expansion. Det första steget av de tre är en kombinerad andningsövning och ljusmeditation, och dess ändamål är att dels förstärka självmedvetenhetens upprättande och fortsatta närvaro i eterhöljet, utöver vad den inledande andningsövningen och kroppsavslappningen ("arbetsbordet") uträttat, dels underlätta för det följande steget, eterhöljets expansion, göra övergången till detta tillstånd smidigare. Detta mellersta steg är i sin tur avsett att underlätta det tredje och sista steget. I det expansionsenergetiska tillståndet är eterhöljets funktioner som mest effektiva, i synnerhet vad avser möjligheten av direkt kontakt mellan eterhöljet och kausalhöljet.

³Det tredje steget innebär nämligen upprättandet av kontakt med kausalhöljet och dess medvetenhet med förbigående inte bara av organismen utan även av emotional- och mentalhöljerna. Metoden består i att individen strävar att idka oavbruten själverinring, medan han befinner sig med dagsmedvetenheten i eterhöljet, i tillstånd av samādhi eller kontemplation av första graden. Detta tillstånd är av flera grunder idealt för idkande av själverinring. Dels ger jagmedvetenhetens centrering i eterhöljet individen tillgång till energi- och medvetenhetsresurser av högre kvalitet än dem som står till hans förfogande, så länge han är centrerad i det grovfysiska (har uppmärksamheten riktad på denna verklighet). Dels har han i detta tillstånd möjlighet att använda den direkta medvetenhets- och energiförbindelse som finns mellan eterhöljet och kausalhöljet. Denna förbindelse kallas i ljustekniken "den raka vägen" och finns angiven i den nya gruppens av världstjänare hemliga symbol. Denna är i själva verket en pytagoreisk symbol, vilket framgår dels av dess strängt matematiska karaktär, dels av andra karakteristika, varav somliga redan förklarats (se LG 1.6.4) och andra skall senare förklaras.

⁴Det tredje steget är således själva ändamålet, till vilket de två föregående stegen var blotta förberedelser. Idogt övande ljustekniker skall också med tiden finna att de kan avsevärt förkorta och förenkla de två första stegen för att desto snabbare nå det tredje steget. Detta är förförminning inför kausaljagets förvärv av förmågan att vara medveten i kausalhöljet i fysiska dagsmedvetenheten, en förmåga möjliggjord genom att kausalhöljet hos kausaljaget icke är delat i ett större hölje (uppsamlingshöljet) och ett mindre hölje (triadhöljet) utan har inkarnerat helt och odelat.

⁵Självmedvetenhetens förutsättning är, såsom sägs i MV 3.12.1, objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och mot denna kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. Högre hölje behöver icke vara emotionalhöljet, ty människan kan med särskild metod bli självmedveten i eterhöljet, och i sådant fall uppfattar hon organismen såsom icke-jag. Att Laurency på det anförda stället inte berörde eterhöljet beror på att han utgick från den vanliga, mekaniskt erhållna samādhi i emotionalhöljet under exempelvis sömnen. Men den avsiktligt framkallade eteriska samādhi blir i framtiden allt viktigare, eftersom den föregår 1) den individuella, systematiskt genomförda och 2) den allmänna, i de nya rasbildningarna framträdande eteriseringen. Fokuseringen i eteriska medvetenheten gynnar självmedvetenhetens utveckling. Kontrastera etermedvetenhet mot organismens död utan eterhöljets energi. Kontrastera även organismen med dess dödlighet mot eterhöljet med dess relativa odödlighet. Eterhöljet kan nämligen sägas vara relativt odödligt i de eteriska raserna, ty hos dessa är eterhöljet lägsta höljet och existerar således utan organismen, varför i dessa raser gäller att individernas inkarnation, deras fysiska livslängd, i genomsnitt uppgår till trettio tusen år.

3.22 Långa tanken om att arbeta på att bli ett kausaljag

¹Den övning, som heter ”Långa tanken om att arbeta på att bli ett kausaljag”, sammanfattar i långa tankens form sådana väsentliga egenskaper och förmågor hos kausaljaget som aspiranten kan förstå. Det är viktigt för aspiranten inse att det utöver de beskrivna egenskaperna och förmågorna finns andra, som han inte kan förstå ens på mentalstadiets högsta nivå. Och även hos de beskrivna egenskaperna och förmågorna finns sådana sidor eller aspekter, som förblir oförstådda av mentaljaget. Det ligger i sakens natur att lägre medvetenhet inte kan fullt förstå till högre medvetenhet hörande egenskaper och förmågor.

²Därmed är givetvis icke sagt att aspiranten icke skall söka förstå. Det är också genom denna förnuftsansträngning han till sist når fram till förståelse. ”I ljustekniken börjar allt med förståelsen.” En nödvändig tillkommande faktor är strävan att förverkliga. Genom att söka förverkliga, misslyckas och försöka på nytt, på nytt och på nytt, utan att någonsin ge upp, kommer vi till vissa insikter, som är oundgängliga för den slutliga förståelsen. Många väsentliga ting kan man inte förstå bara genom medvetenhetsaspekten utan måste man nå insikt om också genom viljaspekten, i arbetet med förverkligandet. Lärjungarna arbetar och förverkligar, men inte därför att de vet. Alldeles tvärtom: de vet därför att de arbetar och förverkligar; det är en väsentlig skillnad.

³De flesta av de element, som uppräknas i *Långa tanken om att arbeta på att bli ett kausaljag*, utgår från samma grundläggande idé om kausalmedvetenhetens aktivering, nämligen denna: Eftersom den i elementet nämnda egenskapen eller förmågan utmärker kausaljaget, dess medvetenhet och vilja, är en metod att erövra egenskapen eller förmågan att anstränga sig att framvisa den, tillämpa den här och nu, på den nivå där man står. Laurency ger följande exempel på denna metod: ”Kausalmedvetenheten är glädje. Odlandet av glädje är ett sätt att erövra kausalmedvetenheten.” *Människans väg* 7.15.7 Att kausaljagets egenskaper och förmågor i viktiga avseenden går utöver vår förståelse betyder icke att vi ej kan arbeta på att förvärva deras första grunder, som också är fulländningens nödvändiga förutsättningar.

⁴En viktig sida av arbetet med som-om-övningar är dessas förmåga att hos individen undanröja hinder för framvisandet i det fysiska av sådana egenskaper och förmågor som främjar kausalmedvetenhetens aktivering. Hos många aspiranter är dessa hinder rädsla, osäkerhet, blyghet och liknande mekaniska manifestationer i deras inkarnationshöljen.

⁵Långa tanken om att arbeta på att bli ett kausaljag avslutas med en tacksägelse till de äldre bröderna. Ingen kan bli ett kausaljag utan dessa äldres aktiva bistånd och hjälp. Därför är också rätt inställning av vördnad för och tacksamhet mot dessa absolut oundgänglig. Känslor av tacksamhet och vördnad är nödvändiga men i sig inte tillräckliga. De måste också driva till handling, tjänande, vilja och förmåga till självuppoffring för den större saken.

LA 2015-11-18.